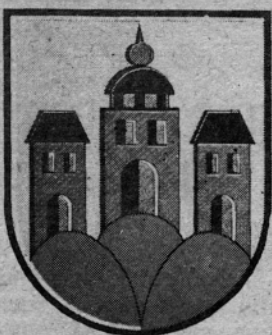

REČICA OB SAVINJI

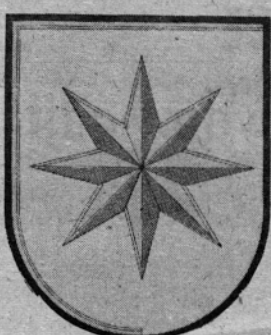
MOZIRJE

Savinjske

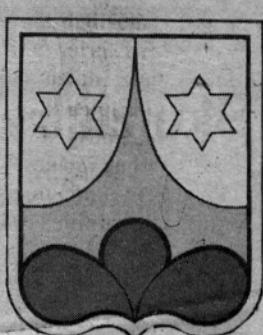
Leto XVI
Številka 8
Avgust 1985

NOVICE

Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Praznična razmišljanja

Štirideset let življenja v svobodi in miru je vredno spošt-ljivega spomina. Vredno zaradi velikih žrtev NOB, pa tudi zavoljo doseženih uspehov v povojni graditvi.

Praznik občine je vselej naj-svečanejša priložnost za sple-tanje miselnih vezi med revoluc-ionarno preteklostjo, nikdar zadovoljno sedanostjo in nez-nano prihodnostjo. Letošnji — ob 40-letnici zmage nad fašiz-mom — nas k temu še posebej vpodbuja.

Ko se ozremo na prehojeno pot štirih desetletij in njene vsestranske razvojen dosežke, kljub potrebni kritični presoji sedanega trenutka ne bi smeli biti malodušni. Nasprotno! Gos-podarski in družbeni napredek doline je tolikšen, da lahko upravičeno vznjuba ponos. Po-doba naših vasi in naselij je vsa prerojena po zaslugi marljivih delovnih rok njihovih prebivalcev. S problemi brezposel-nosti se nam, na srečo, skorajda ni več potrebno ukvarjati. Za socialno varnost je poskrbljeno vsakomur, ki hoče delati in prispevati svoj delež k družbeni blaginji. Mlada generacija nam odrašča v urejenih pogojih dostojnega družinskega in druž-benega standarda. Se in še bi lahko naštevali dobrine, ki so plod s krypto priborjene svobode in dolgoletnega vztrajnega dela, a se jih le redkokdaj objektivno zavemo.

Mnogo raje pokritiziramo, češ mnogobolje bi nam lahko bilo, če...

Prav je, da smo vselej kri-tični, saj to je gibalno napredka.

Ni pa prav, da smo kritični samo do drugih, lastni prag pa ostaja največkrat »nepometen«.

Ta nesluteni razvoj v štirih svobodnih desetletjih nas je nehote pahnil v pretirano borbo za materialnimi dobrinami, ob tem pa v naši zavesti, žal, vse preveč bledijo prave vrednote, ki edine lahko dajejo življenju bogatejši smisel in srečo.

Čas, ki ga živimo, zahteva od nas, da se pogostejše spomi-njamo zgodovinskih korenin. Pa ne le spomnimo, temveč iz njih črpamo vzgled in tudi moč za vsakdanje delo in ravnanje.

Za generacijo naših očetov in mater, ki je okusila izko-riščanje in bedo predvojne Jugo-slavije, preživela trpljenje in viharje II. svetovne vojne, nosi-la najtežje breme povojne ob-nove in socialistične graditve, bi bilo največje zadoščenje, če bi mladi rod znal z večjo hvalež-nostjo ceniti predragocene pri-dobitve njihovih žrtev. Da bi bolj cenilo delo, poštenje, kruh, tudi drobtinice! Da bi v medčlo-veških odnosih bilo več razume-vanja, tovarištva in iskrenosti! Da bi vso ustvarjalno energijo in znanje posvečal uspešnemu nadaljevanju čvrsto zastavljene poti v našo skupno prihodnost, v brezkompromisni boj za ohranitev svobode in miru.

... Hirošima tudi po štiridesetih letih še vedno svariče opominja!

Vsem občanom čestitam k prazniku občine z najlepšimi željami!

Predsednik SO
ALOJZ PLAZNIK

12. avgusta 1944.
Po zmagah brigad IV. zone v Zgornji Savinjski dolini — uničenju posadke v Lučah, Ljubnem, Gradcu, Šmartnem itd. —, ko je Rdeča Armada obkoljevala Varšavo, pričela z uničenjem »Estonij« obkoljenih Lindemanovskih armad in pričela prodor na Krapatih, ko so Angleži udarli v Florenco in se približali Parizu na 75 km — smo se podpisani zbrali pri Logarju poslovno pa tudi sicer in tako združili koristno s prijelnim...

Marjan Dobrovč
Aleš Bebler
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)

Marjan Dobrovč
Aleš Bebler
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)
C. B. (Krajanstvo)

Mesec dni pred osvoboditvijo naše doline je bila v Logarski dolini napisana ta listina, ki so jo podpisali vidni voditelji osvobodilnega boja, pisal pa jo je dr. Aleš Bebler. Takole so zapisali: »12. avgusta 1944. Po zmagah brigad IV. operativne cone v Zgornji Savinjski dolini in uničenju posadke v Lučah, Ljubnem, Gornjem gradu, Šmartnem itd. — ko je Rdeča armada obkoljevala Varšavo, pričela z uničenjem »Estonij« obkoljenih Lindemanovskih armad in pričela prodor na Krapatih, ko so Angleži udarli v Florenco in se približali Parizu na 75 km — smo se podpisani zbrali pri Logarju poslovno pa tudi sicer in tako združili koristno s prijelnim...«.

Onesnaževanje, zdravstvo in še kaj?

Predsedstvo OK SZDL Mozirje je na svoji zadnji seji obravnavalo vrsto perečih vprašanj. Tako je bila na dnevnem redu pritožba krajanov Nazarja zaradi onesnaževanja po TOZD Iverna, dalje so se pomudili pri predvideni reor-ganizaciji zdravstva v širšem smislu, govorili pa so tudi o sadnjih prizadevanjih za zbi-ranje sredstev za bolnišnico v Celju.

Ko so poročali o zbiranju prispevkov za bolnišnico so prikazali zadovoljivo stanje in pripravljenost prebivalstva prispevati v ta namen. Sedaj teče zbiranje prispevkov v lesu in samo od tega pričakujejo, da bo zbranih kakih 20 milijonov dinarjev. Vsekakor pa so me-nili da bo treba najti še druge oblike zbiranja sredstev, saj je predvsem v sedanjih premalo domiselnosti.

Pričeli so prvi razgovori o združevanju zdravstva Celja in Titovega Velenja. Verjetno bo prišlo tudi do vključitve obeh zdravstvenih skupnosti v celjsko regijsko skupnost. Tako bi bila SOZD v Celju, želeli pa bi vključiti še lekarno. Imenovali so iniciativni odbor, ki naj bi vsa vprašanja okoli združevanja proučil. Doslej so ti razgovori potekali brez sode-lovanja naše občine. Vendar smatra predsedstvo, da bi morali tudi naši predstavniki enakopravno sodelovati, saj gre končno za vprašanja, ki tičejo tudi naših občanov. V naših krogih prevladuje mne-nje, da bi ob tem kazalo začrti širše območje združevanja, tudi Koroški predel, s katerim so nas doslej vezale številne poti sodelovanja. Takšen pred-log naj bi dalo iniciativnemu odboru predsedstvo OK SZDL Mozirje. Krajan Nazarja so se s pritožbo nad onesnaževa-njem okolja zaradi delovanja Iverne pritožili na republiški sekretariat za varstvo okolja v Ljubljani, takšno pritožbo pa so poslali tudi Svetu za varstvo okolja pri RK SZDL. Pritožbo je podposalo 60 krajanov. V

njej navajajo pomanjkljivo skrb Glina za čistilne naprave, ki bi onemogočale tako močno onesnaževanje, to pa povzroča škodo na zdravju in premože-nju, saj se kažejo vidne poškodbe ostrejši in kritine, ki jih krajani pripisujejo Iverni ozi-roma onesnaževanju po njenih obratih.

Predsedstvo je na sejo pova-bilo predstavnika Glina Nazarje inž. Marjana Dobravca, da bi pojasnil stanje v proizvodnji ivernih plošč, se pravi ukrepe, ki so bili sprejeti, da bi se one-snaževanje omililo. V raz-pravi, ki je bila vsestransko razumevajoča in kritična, je bilo slišati tudi pripombe na nekatere od podpisnikov, ki so bili med snovalci tega obrata in bi torej morali bolj razumeti težave s katerimi se proizvo-dnja ubada. Sicer pa je pre-vladovalo mnenje, da je treba krajanom pomagati, da je potrebno poskrbeti za naj-boljšo možno rešitev glede čistilnih naprav.

Predstavnik Glina je pove-dal nekaj števil v zvezi s količinami prahu, ki so bile izmerjene v zraku. Poudaril je, da si Glin prizadeva onesnaže-vanje zmanjšati na najmanjšo možno mero, da pa sedanje naprave tega še ne zmorejo. Pa tudi človeški faktor je včasih kriv za večje onesnaževanje, čeprav so glede tega predpisali zelo ostre mere znotraj delova-nja obrata. Lesni odpadki v obliki prahu sicer niso zdravju škodljivi, so pa seveda one-snaževalci okolja. Strupenih snovi je v prahu le malenkost, tako te najbrže ne učinkujejo nevarno na zdravje. Ker je Marjan Dobrovč hkrati tudi predsednik sveta KS Nazarje je povedal še kaj vse je pokre-nila sama krajevna skupnost. Tudi tu si prizadevajo, da bi s skupnimi napor razrešili to vprašanje. Glin ima že izde-lane načrte za sanacijo razmer v Iverni, vgraditi nameravajo ustreznejše čistilne naprave. Te so seveda zelo drage, zato to ne bo takoj. V Glinu ni le

Iverna onesnaževalec, imajo vsega 8 filtrov, saj je lesna industrija hkrati predelava in tam so seveda odpadki taki in drugačni. Tudi kotlarna je v prenovi, z njo pa dimnik. Ko bo to na red ne bo več dima o katerem krajani tudi pišejo v pritožbi. Res je, da so ljudje postali občutljivejši na čisto okolje, ob tem vidijo le eno plat, največkrat pa prezrejo tisto, ko tudi sami z raznimi večjimi odpadki onesnažujejo okolje, ko mislijo, da jih tema skrje ob praznjenju raznih prikolic v potoke in na obrežja rek. Torej tudi tu bi morali biti občutljivi, ne pa na račun lažne solidarnosti trpeti, da nekdo spričo njih strese v potok vse mogoče dotrajane reči.

Sklep predsedstva je bil, da Glin objavi javno pojasnilo krajanom v občinskem glasilu, za kar se je obvezal inž. Marjan Dobrovč. Hkrati pa so menili, da bi morali krajani izkoristiti v pritožbi v prvi vrsti občinske poti in ko bi se bile brezuspešne pa naj bi se poslužili republiških dejavni-kov. To je edino prava pot!

Ob prazniku naše občine
želimo občanom
uspehov
in osebnega zadovoljstva!

Skupščina občine Mozirje,
in njen izvršni svet
družbeno-politične in
delovne organizacije,
izdajateljski svet in
uredništvo Savinjskih novic

Predpis ali zavest

Smo pred sprejetjem od-loka o varstvu kulturne in naravne dediščine v naši občini.

Že beseda dediščina pove veliko. Gre torej za ohranjanje krajinskih, spomeniških in drugih lepot, ki gredo takorekoč iz roda v rod. Torej je današnji rod dolžan ohraniti bodočim tisto kar je prevzel od svojih prednikov.

Predpis sam na sebi ne pomeni nič, če ga ne bomo razumeli, če ne bomo čutili življenjsko potrebo ohranjati zanamcem tisto kar smo od prednikov sprejeli. Ohranja-nje kulturnih, krajinskih in zgodovinskih vrednot je dolžnost in hkrati dokaz kulture nekega ljudstva.

Vse prepogosto žrtvujemo našo prvobitnost sodobnosti, uničujemo lepote, ki so jih drugi ohranili nam, ravnamo brezbržno. Ne pomislimo na to, da bodo zanamci ocenje-vali naš rod prav po dedišči-ni, ki jo bodo od nas prevzeli.

Res je, da je čas v katerem živimo trd, da je pa ravnanje največkrat samo izgovor za našo neprizadetost, ki se zrcali v odnosu do krajine ki nas hrani in nam daje življenje. Vanjo pa sodijo spomeniki, ki so jih postavili predniki, ali pa so plod našega prizadevanja. Sem sodijo naše izvirne zgradbe, naši mlini, naše stare kašče in še mnogokaj!

Slavimo kot lepa dežela polna krajinskih posebnosti. Tujci radi pogledajo naše staro stavbarstvo, uživajo ob spomenikih, se poglobljajo v našo preteklost, v našo staro in izvirno kulturo. Na vse to moramo biti ponosni, vse to moramo varovati v svo vnemo in z vso srčnostjo.

PROGRAM

prireditve ob praznovanju občinskega praznika

NEDELJA, 25. 8. 1985

— Kolesarski maraton II. grupe odre-dov okrog Menine

SREDA 4. 9. 1985

— Otvoritev fotorazstave »Naši kraji in ljudje« v Galeriji Mozirje

ob 18. uri

ČETRTEK, 5. 9. 1985

— Otvoritev razstave radioamaterske tehnične opreme v TVD Partizan Mozirje

ob 17. uri

PETEK, 6. 9. 1985

— Pohod mladine po poteh partizanske sanitete
— Otvoritev prizidka osnovne šole Mozirje

ob 7. uri

ob 10. uri

SOBOTA, 7. 9. 1985

— Otvoritev obrata Elkoj v Lučah

ob 10. uri

PRIREDITVE V KS ŠMARTNO OB DRETI:

SOBOTA, 7. 9. 1985

— Razstava otroških izdelkov v OŠ Šmartno ob Dreti
— Otvoritev prenovljenega gasilskega doma in telefonijade v KS
— Slavnostna seja v večnamenskem prostoru OŠ
— Družabno srečanje delovnih ljudi in občanov v Račniku

ob 16. uri

ob 17. uri

ob 18. uri

NEDELJA, 8. 9. 1985

— Orientacijski pohod ZRVS

ob 7. uri

od 8. do 15. 9. 1985

— Teden športa v vseh KS

Skupni razvojni cilji

Osnutek družbenega dogovora o temeljnih plana za naslednje srednjeročno obdobje pomeni naša skupna hotenja, ki jih načrtujemo s ciljem in namenom, da postavimo takšne razvojne opredelitve in poti, ki bodo realno zasnovane in dale po možnosti čim večji prispevek k osebnemu in družbenemu standardu. To je naš skupni dogovor, obvezen za slehernega nosilca družbenega planiranja, ki mora odgovoriti na številna neresena vprašanja in odpraviti mnoga neskladja, ki so se nakopičila v dosedanjem razvoju. Prav iz navedenega razloga je potrebno, da čim bolj odgovorno in v čim večjem številu aktivno sodelujemo pri snovanju dokončnega predloga dogovora, da ga nato vzamemo za svojega in dosledno uresničujemo. Samo s takšnim načinom in pristopom lahko pričakujemo, da bomo uspešno premagovali premnoge težave in uresničevali naše skupne stabilizacijske naloge in razvojne cilje.

Osnutek dogovora o temeljnih družbenega plana občine Mozirje je drugi fazni planski dokument v procesu priprave plana za srednjeročno obdobje 1986—1990. Pripravljen je na že sprejetih smernicah srednjeročnega in dolgoročnega razvoja in na osnovi obstoječega Zakona v sistemu družbenega planiranja. Pripomniti velja, da sestavljalci tega osnutka dogovora niso imeli na razpolago nekaterih osnov za konkretnije oblikovanje tega dogovora, zlasti tistih, ki so vezani na regijska merila (OVS, Elektro itd.). Zato naj vsebina tega osnutka predstavlja izziv za bogato javno razpravo, ki naj bi pripomogla k večji konkretizaciji skupno dogovorjenih nalog in obveznosti in s tem k večji kakovosti tega dokumenta. Le vsklajeni interesi vseh udeležencev dogovora bodo lahko zagotovili za uresničevanje opredeljenih razvojnih ciljev in usmeritev v srednjeročnem obdobju, ki je pred nami.

Smo sredi zadnjega leta srednjeročnega obdobja 1981—85, za katerega lahko trdimo, da smo dokaj uspešno uresničevali zastavljene cilje in dosegli zadovoljive rezultate. Res je, da smo zaradi nepredvidenih zaostrenih pogojev gospodarjenja zmanjšali prvotno načrtane cilje v preteklem letu, kar nas opozarja, da moramo biti pri planiranju ciljev zelo previdni in realni, res pa je tudi to, da bomo uresničili pretežni del nalog iz sedanjega srednjeročnega obdobja. Tako ocenjujemo, da bomo dosegli predvideno rast industrijske in kmetijske proizvodnje, realno povečali družbeni proizvod za več kot 3% povprečno na leto in uresničili večji del ostalih kvalitativnih pokazateljev gospodarjenja. Še največ nerealiziranih nalog bo ostalo na področju prepočasne preobrazbe naše industrijske proizvodnje in z njo povezanih naših proizvodnih programov, premajhne zavzetosti za izvozna prizadevanja izdelkov z višjo stopnjo obdelave in ostale bodo neuresničene tudi naloge v turističnem gospodarstvu.

In kaj je bistveni povdarek v razvojnih nalogah in ciljih tega osnutka dogovora?

Upoštevali bomo ocene in analize razvojnih možnosti zelo smelo načrtujemo rast industrijske proizvodnje in to s povprečno letno stopnjo 6—7% in poprečno 5% realno letno rast družbenega proizvoda, kar je nadpovprečno v Sloveniji. Na nadpovprečno rast industrijske proizvodnje in družbenega proizvoda naj bi v prvi vrsti vplivalo znanje,

boljša izobrazbena struktura zaposlenih in tehnološki napredek. Na ta način bi zagotovili osnovo za izboljšanje splošnega in osebnega standarda ljudi, kot enega temeljnih razvojnih ciljev.

Izredno velik pomen daje mo izvozni usmerjenosti, saj načrtujemo, da bomo dosegli 30% strukturni delež izvoza v družbenem proizvodu, kar pomeni, da moramo letno realno povečati izvoz za 7,5%. Še naprej moramo vso, skrb posvečati kvalitetnim dejavnostim gospodarjenja, akumulativni in reproduktivni sposobnosti našega gospodarstva ob relativnem zaostajanju vseh oblik porabe, razen osebnih dohodkov, ki morajo postati temeljni vzvod za učinkovitost-uspešnost.

Seveda bo osnovno gibalno gospodarskega razvoja mozirskega gospodarstva tudi v prihodnjih letih industrija z lesno-predelovalnim kompleksom na čelu.

Toda pri tem ne smemo več računati na povečano proizvodnjo iz sedanjih proizvodnih programov, ker enostavno ni več lesa, ampak je rešitev v finalizaciji masivnega lesa.

V tekstilni industriji bomo specializirano proizvodnjo hlač dopolnili z nekaterimi dopolnilnimi programi športne konfekcije in ob še nadaljnjem povečevanju izvoza. Z ustanavljanjem novih temeljnih organizacij združenega dela v drugih republikah bo delovni kolektivov Eltroj zmanjšal število kooperantov in z njimi negativne učinke, zlasti v pogledu kvalitete izdelkov.

Kovinsko-predelovalna industrija oz. točneje Kovinarstvo iz Ljubnega načrtuje še hitrejši proces prestrukturiranja proizvodnje, ki bo računalniško vodena in dala takšno kvaliteto izdelkov, ki bodo sposobni tudi za izvoz.

Ostala industrija prav tako smelo načrtuje razvoj obstoječih programov in nove dopolnilne proizvodne programe, pri katerih bo več vloženega dela, znanja, manj pa materiala, energije.

Vzporedno z razvojem industrijskega sektorja namenjamo znatno skrb razvoju kmetijstva tako, da bi kmetijska proizvodnja naraščala po stopnji 4% na leto. Najpomembnejša kmetijska dejavnost bo zaradi naravnih danosti ostala še naprej živinoreja in sicer mlečna govedoreja, ki pa bo zahtevala korenitejšo posego na področju izkoriščanja obstoječih površin (melioracije, komasacije). Mnogo večji povdarek kot doslej dajemo tudi dopolnilnim dejavnostim v kmetijstvu in začetku živilsko-predelovalne idustrije s visoko kvaliteten mlečnim izdelkom kot končnim proizvodom.

Zelo veliko prostora namenjamo razvoju turistične dejavnosti, saj imamo zato dobre primejalne prednosti in naravne danosti. Toda žal jih mnogo premalo izkoriščamo. Zaradi nizke akumulativne sposobnosti gostinskih in turističnih organizacij združenega dela predvidevamo izgradnjo nekaterih turističnih objektov tudi na račun združenega sredstev OZD gospodarstva in sicer v višini 1% od ČD.

Razvoj ostale gospodarske infrastrukture v najširšem pomenu besede bomo podredili gospodarski moči občine in v prvi vrsti skrbel iz vzdrževanje obstoječega stanja in razreševali najnujnejše investicijske potrebe.

Prav gotovo vseh želja na tem področju ne bo moč uresničiti.

FINKŠT FRANC, dipl. ing.

Gradnja mozirskega šolskega poslopja dobro napreduje

Elkrojevi obrati

Poročali smo že o prizadevanjih Elkroja, da bi z novimi obrati povečal svojo proizvodnjo. Direktor Ivan Kramar je povedal, da gredo dela na gradnji v Odžaku proti koncu. Predvidevajo, da bodo pričeli z delom ob prazniku republike.

V Strugah bodo pričeli z delom v eni izmenji septembra ob občinskem prazniku. Drugo izmeno bodo oblikovali, ko bo za to potreba.

Tudi v Šošanju urejajo nove delovne prostore. Predvidevajo, da bodo pričeli z delom v njih okoli 29. novembra letos.

Pred dnevi pa so odprli industrijsko prodajalno v Trziču. Tam je ponudba njihovih izdelkov slaba, zato so se odločili za lastno prodajalno, ki mnogo obeta, saj je blizu državna meja, kraj pa obišče

redno veliko tujcev. Prodajalna je na zelo prometnem mestu Deteljici, kjer imajo že svoje industrijske prodajalne ugledni slovenski proizvajalci raznih oblačilnih izdelkov.

Ob tej priliki so imeli krajšo slovesnost, saj je otvoritev bila zajeta v praznične prireditve Trziča ob krajevnem prazniku. Tako je govoril podpredsednik SO Trzič, krajši pozdrav in nagovor je imel tudi direktor Elkroja Ivan Kramar. S strani naših javnih delavcev so se slovesnosti udeležili Hinko Čop, Mirko Strašek in Franc Finkšt.

Prodajalno je načrtoval arhitekt Ribič iz Ljubljane, v njej pa bodo ponudili ves svoj proizvodni program.

Industrijske prodajalne bodo uredili tudi ob tovarni v Odžaku in v Šošanju.

Vabimo k sodelovanju

Že v predhodni številki našega glasila smo opozorili nekdanje borce, aktiviste in sodelavce NOG, da pomagajo pri iskanju gradiva za pripravo monografije NOB v Gornji Savinjski dolini. Ponovno prosimo, da se zglasite z dopisnico na naše uredništvo, napišete le naslov in obiskali vas bomo!

V okviru sindikata pa pripravljamo zapis o življenju in delu nekdanjih poslov. Gre torej za hlapce, dekle, pastirje, dninarje, seveda pa tudi za tako imenovane strice in tete po kmetijah. Išče mo tudi

fotografije iz časov med obema vojnoma in pred prvo svetovno vojno. Te bomo preslikali in vrnili!

Prosimo vse, ki bi se spominjali navedenih del, okoliščin, ali delali v takšnih odnosih, prosimo, da nam z dopisnico sporočijo naslov na naše uredništvo in zapišejo o čem bodo lahko pripovedovali. Na ta način želi sindikat ohraniti spomin na razmere v katerih so delali mnogi naši ljudje, marsikaj v najtežjih okoliščinah služili vsakdanji kruh. Pomagajte pri tem!

KPO v Gorenje — Glin

Delavski svet DO je dne 19. 7. 1985 med drugim obravnaval tudi poročilo in predlog razpisne komisije DO in po seznanitvi s stališči DPO v delovni organizaciji in občini sprejel sklep, da se za predsednika kolegijskega poslovnega organa ter njegove člane s 1. 8. 1985 imenujejo:

ZIVKO JANEZ, ing. org. dela za predsednika
VRHOVNIK ANTON, dipl. oec. za člana za področje ekonomike, trženja in financ ter

ROZENSTEIN SLAVKO, dipl. iur. za člana za organizacijsko, kadrovske in splošno področje.

Hkrati je delavski svet DO sklenil, da se razpis in postopek kadrovanja za imenovanje člana KPO za razvojno-tehnično področje, za katero ni bil predlagan in imenovan noben kandidat, ponovi.

Po nesrečnem dogodku je ostal razbiti fičko kot »okras« ob cesti proti Savinjskemu gaju...

Priprave na volitve v letu 1986

Priprave na volitve delegacij in delgator skupščin družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti potekajo v času, ko naši delovni ljudje vlagajo velike napore, da bi se v težavnih pogojih gospodarjenja in poslabšanja življenjskega standarda hitreje reševali sedanji ekonomski in drugi problemi, ki so se v zadnjih letih nagrmadili. Vse to zahteva, da se z večjo enotnostjo in odgovornostjo borimo za uresničevanje velikih nalog, ki so pred nami.

Delegatske volitve morajo pokazati moč in sposobnost naše družbe, da v zapletenih pogojih kritično odpravlja slabosti in odpira perspektive stabilnega, samoupravnega in demokratičnega razvoja. Vse to zahteva, da se z največjo odgovornostjo lotimo vseh sestranskega in objektivnega ocenjevanja kadrov, ki prihajajo v poštev za kandidiranje za delegacije, delegate in nosilce javnih funkcij. Naša skupna naloga je, da bomo našli pot do tistih, ki bi s svojimi strokovnimi in delovnimi kvalitetami ter izostreno zavestjo lahko največ doprinesli k razreševanju teh problemov. Gotovo si vsi želimo, da bi za najodgovornejše funkcije izbrali res takšne, ki bodo sposobni, aktivni, z delom preverjeni in z znanjem oboroženi in jim ne bo vseeno, kako se izvajajo osnovna načela našega samoupravljanja. Pozorni moramo biti tudi

do kriterijev kadrovske politike glede socialne strukture, deleža žensk in mladine. Želimo, da bi za naslednje mandatno obdobje uspeli izbrati res takšne ljudi, ki bodo resno in odgovorno prevzeli te naloge, da se v bodoče ne bomo srečevali z nesklepnostjo skupščin, s težavami vodij delegacij, ki so mnogokrat preveč osamljeni. Delegata, ki je samo na papirju, ni pa voljan prevzemati določenih nalog, res ne potrebujemo, saj s tem sredini, ki ga je izbrala več škodi kot koristi.

Doslednje delo v zvezi s pravicami na volitve je potekalo po predvidenem programu. Vse KK ZSDL in osnovne organizacije sindikata v DO so se rokovnika dosledno držale. Evidentiranje je bilo široko zasnovano. Želimo, da tudi v tem obdobju to delo nebi zastalo.

Prav bi bilo, da bi liste dopolnili še s tistimi kandidati, ki smo jih ob prvem evidentiranju prezrli. Izoblikovanih je že nekaj predlogov za nosilce najodgovornejših funkcij v občini, nismo pa doslej za te dobili predlogov iz krajevnih konferenc SZDL, organizacij in društev ali delovnih organizacij. V želji, da bi na odgovorna mesta izbrali takšne ljudi, ki bodo imeli ugled, uživali zaupanje in bili te naloge sposobni tudi opravljati, prosimo, da k temu čimprej pristopijo.

OK SZDL Mozirje
Zdravko Novak

S seje Komiteja ZKS

Občinski komitej ZKS Mozirje je na svoji zadnji seji razpravljal o nekaterih prečih vprašanjih znotraj organizacije ZKS in nato temeljito o gospodarskem utripu v naši občini.

Seji so poleg članov komiteja prisostvovali še Josip Košuta, izvršni sekretar pri CK ZKS, dr. Emil Rojc, sekretar MS ZKS Celje in predstavniki javnega življenja občine.

Najprej je podal sekretar OK ZKS Mozirje Mirko Strašek ugotovitve o izpolnjevanju programske usmeritve, ki je zastavljena na temeljih sklepov 9. kongresa. Prikazano stanje potrjuje ugotovitve predsedstva OK ZKS, da se naši komunisti v veliki meri dosledno in dejavno vključujejo v stabilizacijska prizadevanja, da so storjeni določeni ugodni premiki v delovnih organizacijah, da tu dobivajo svojo težo pri naporih za ozdravitev gospodarstva. Glede premikov v samem članstvu ZK pri nas niso opazni znaki večjega gibanja. Je sicer nekaj izstopov, vendar pa ti številčno niso zaskrbljujoči. Razveseljivo je, da se vključuje v vrste komunistov več mladih. Pri tem pa velja odločitev o še temeljitšem preverjanju članstva, saj bo marsikaj še treba seči po izključitvi, če se določeni član ne ravna po sklepih, ki so jih komunisti dolžni upoštevati.

Franc Miklavc, predsednik IS SO Mozirje je podal zelo izčrpno sliko o trenutnem stanju v našem gospodarstvu. Poudaril je, da podatki ob polletju ne morejo biti povsem odraz stanja in razmer. Večjih izgub v naši občini ni pričakovati. So pa bili storjeni premiki v kadrovske politiki v dobro gospodarjenja, ti so že marsikje občutni. Treba je reči, da

se slabosti v našem združenem delu ne skrivajo, vse več se o njih razpravlja in tudi potem ustrezno ukrepa. Pri tem je treba ohraniti realno rast proizvodnje, še povečevati izvoz, ki se je sicer kar občutno povečal. Velik poudarek je treba posvetiti načrtovanju, pred nami je srednjeročno planiranje, to moramo smatrati kot zelo odgovorno nalogo na vseh ravneh. Napisano mora biti odraz možnosti ne pa želja! Doslej je beležiti 6% večjo proizvodnjo (plan je 8%), ki pa se ne more občutno zviševati spričo vse bolj pičlih naložb v posodobitev, oziroma nove zmogljivosti.

Govorili so nadalje o stanju v posameznih delovnih organizacijah. Zaskrbljujoče je gotovo v kmetijstvu, kjer so cene dobesedno zdvijale. Nesorazmerja med proizvodnimi in prodajnimi cenami se tako le še poglobljajo. Takšno stanje sili zadrugo v omejevanje določenih vrst proizvodnje, kar seveda niti ni dobro, niti ne gospodarno. Tudi v Eltroju se ubadajo s težavami pri naložbah, vendar bodo do konca leta načrtovane gradnje opravili. Odpira se jim možnost izvoza v ZDA, sicer so pa v tem pogledu zadovoljni. Glin predvideva posodobitve v TOZD Žagarstvo. Velike zaloge izdelkov se sicer krčijo, vendar pa je jasno, da bodo morali iskati trajne rešitve v trgih zunaj državnih meja. Pa tudi nove izdelke morajo kar se da hitro uveljaviti in to s poudarkom na dohodkovno zanimivost.

Odprta in poglobljena razprava je pokazala, da v občini razmeroma dobro gospodarijo in da je treba nastale težave sproti in skupno reševati.

Tudi z lesom lahko pomagaš prenovi celjske bolnišnice!

Tudi naši gozdovi umirajo

Le dve sorazmerno ostri zimi z velikimi temperaturnimi nihanjem sta pokazali, da smo živeli v varljivem upadanju, da se kisli dež, ta »rak« iz rednejevropskih gozdov, ne bo prestavil tudi k nam. Že kar katastrofalne so posledice plinske pozebe v šaleški dolini, umiranje se širi na Menino planino, Krašico in Dobrovlje. Tudi v celjski kotlini stanje ni nič boljše, drevesa pa se sušijo tudi na Gori Oljki. V zmoti so tisti, ki mislijo, da je temu kriva le pozeba.

Gozdarji Gozdnega gospodarstva Nazarje, katerega temeljna organizacija upravlja z gozdovi v občini Velenje, so po navodilih in smernicah republiške komisije že izdelali pregledno karto z ogroženimi površinami gozdov po posameznih stopnjah poškodovanosti. Skupno je poškodovano 4030 hektarov (40% vseh gozdov), od tega je več kot polovica razvrščena v prvo kategorijo poškodovanosti, približno 1400 hektarov pa v drugo in tretjo kategorijo.

Podatkov, koliko gozdov je poškodovanih na Menini planini, Krašici in Dobrovljah (na Čreti) še ni. Skupno z nazarskimi in gornjegrajskimi gozdarji so si ta območja že ogledali predstavniki republiške komisije in izvršnega sveta skupščine občine Mozirje, domneve o ne tako neznatnih poškodbah pa so potrdili tudi mladi raziskovalci, študentje Biotehnične fakultete, ki so v okviru letošnjega študentskega raziskovalnega tabora proučevali bolezn gozdov na Menini planini. Ugotovili so, da se stopnja poškodovanosti giblje med dve in tri saj imajo smreke za 20 do 30 odstotkov manj iglic.

Na območju celjskega gozdnega gospodarstva je uničenih 2276 hektarov gozdov, 877 hektarov je neznatno poškodovanih, vzdržno 627, nevzdržno 594, v propadanju pa je 119 hektarov. K temu je potrebno dodati, da so ti podatki vzeti iz zadnjega, sicer letno korigiranega načrta, ki je star pet let. Najnovejša anketa, ki bo v slovenskih gozdovih zaključena do jeseni, ko bodo vsi predeli posneti z infrasmašno tehniko, bo verjetno postregla z drugačnimi, še bolj zaskrbljujočimi podatki. Glavne škode segajo od Miklavškega hriba v Celju pa vse do Sentjurja, proti Zalcu pa so se ob najnevarnejših pregledih pred petimi leti zadnji vplivi kazali v Kasazah. Sedaj smreke umirajo tudi na Gori Oljki. Gozdarji še ne vedo, ali zaradi povečanja splošnega obsega plinskega območja ali zaradi povečanja stopnje onesnaženosti, in ki so zelo drage, nimajo. Kot kaže, bodo prve tovrstne naprave kupili v Gozdnem gospodarstvu Nazarje, ki jih je letošnja plinska pozeba najbolj prizadela.

Stopnje poškodovanosti gozdov

Po dogovorjenih republiških smernicah so gozdarji obolele gozdove razdelili v tri kategorije. V prvo sodijo gozdovi z zaznamovanimi poškodbami, v katerih je omogočeno gospodarjenje z motnjami. V teh gozdovih, ki imajo

možnost preživetja le pod pogojem, da se stopnja onesnaževanja ozračja drastično zmanjša, bo velik delež poseka realiziran s sečnjo poškodovanih in suhih dreves. V drugo kategorijo sodijo gozdovi z znatnimi poškodbami, v katerih je gospodarjenje močno moteno. S svojimi ukrepi gozdarji ne morejo več uravnati razvoja takšnih gozdov. S sanitarnimi sečnjami (teh bo v šaleški dolini letos kar na 13.650 hektarjih) bo za dva do trikrat prekoračen posek, proizvodna zmogljivost teh gozdov pa bo prepolovljena. Tudi v primeru takojšnjega zmanjšanja onesnaženosti obstoječa generacija smreke nima velikih izgledov na preživetje.

Viri podatkov: Gozdno gospodarstvo Celje, magister Vladimir Puhek z Biotehnične fakultete, Marjan Hönigsfeld: Umirajo tudi slovenski gozdovi, dipl. ing. gozd. Milan Cajner: seminarska naloga pri mentorju dr. Avguštin Lahu »REK Titovo Velenje in varstvo«.

V gozdovih, ki sodijo v tretjo kategorijo z močnimi poškodbami, je gospodarjenje onemogočeno. Prizadetih je toliko dreves, da je onemogočen razvoj gozda, zato morajo biti ti gozdovi izločeni iz rednega gospodarjenja. Propadanje se bo nadaljevalo tudi v primeru takojšnje saenacije ozračja.

O vzrokih letošnje katastrofe

Letošnji ekološki katastrofi pravijo gozdarski strokovnjaki klasična imisijsko-plinska pozeba. Napačna je torej predstava, da gre za navadno pozebo. Kljub temu, da si vseh pojavov pri tem še ne znajo razložiti, pa je znan dvojni vpliv plinske pozebe. Zaradi sprememb v kemični sestavi rastlinskih tkiv se občutljivost rastline za nizke temperature močno poveča. Dolgoletno zaplinaljanje s hujšimi imisijskimi sunki poškoduje listne reže in zaščitne voščene obloge iglic ali listov. Rastlina ne more več uravnati oddajanja vode, ker ima toge listne reže. Kadar pa se po hudem mrazu nenadoma otopli, se začne vegetacijski procesi: rastlina oddaja vodo, iz zamrznjenih tal pa je ne more nadomestiti. Ker tudi ne more zapreti listnih rež, se izsuši in če takšne razmere trajajo dlje ali se ponavljajo, propade.

Hladne zime z velikimi temperaturnimi nihanjem, kakršni sta bili tudi zadnji dve, so tako pogubne za drevesa, ki so poškodovana zaradi onesnaženega zraka.

Ni težko razlikovati prave zimske pozebe od plinske. Pri pravi pozebi rjavijo najmlajše iglice od zunanosti proti notranosti krošnje, pri plinski pa je ravno narobe. Najprej porjavijo nekajletne iglice v notranosti krošnje, nato pa se sušijo vse lažje proti zunanosti. Ko suše iglice odpadejo, poškodbe niso več tako očitne in drevo navidezno ozdravi.

Ostane presvetljena krošnja, smreke pa se borijo za življenje s sekundarnimi poganjki, ki za nekaj časa zakrijejo praznino. Taka obramba drevo izrpa, zato še hitreje propada.

Rešitev: postopno ukinjanje proizvodnje največjih porabnikov energije

Propad gozda bi verjetno pomenil tudi naš propad. Po obdobju naftne krize, v časih izrazito povečane proizvodnje premoga, s katerim rešujemo energetske težave, se umiranje gozdov vse hitreje širi. Dolgoletno onesnaževanje zraka sicer ni prizadelo samo gozda, a posledice so v njem najbolj vidne. Le osem let od izgradnje zadnjega, petega 345 megavatnega bloka v Šoštanju je bilo potrebno, da je poškodovanih že 40 odstotkov gozdov v občini Velenje. Očitno je torej, da bi bilo potrebno v razvojnih planih te in ostalih občin te republike prednostno rešiti ekološko vprašanje, tudi za ceno navidezne stagnacije gospodarstva. Namesto z uvajanjem dodatnih bi bilo potrebno pričeti z zmanjševanjem in postopnim ukinjanjem proizvodnje največjih porabnikov energije, skladno s tem zmanjšati proizvodnjo pridobivanja premoga ter jo usmeriti v daljše časovno obdobje (zaloge v Titovem Velenju ob trenutni dinamiki pridobivanja premoga tako in tako zadostajo še komaj za 38 let). Ob zmanjšanju proizvodnje pridobivanja premoga ter zmanjševanju porabe energije zaradi manjše in deloma ukinjene proizvodnje največjih porabnikov energije bi lahko zmanjšali tudi proizvodnjo energije v termoelektrarnah ter s tem zmanjšali onesnaževanje ozračja. Kaj preprosto je takole na papirju zmanjševati in ukinjati proizvodnjo, brisati industrijo z deset tisoč zaposlenih. A v Sloveniji imamo vsekakor več možnosti za razvoj terciarnih

Emisija SO₂ iz vseh dimnikov TEŠ je kar 243 ton na dan. Poleg tega uide z dimnimi plini dnevno v okolje tudi 13,2 tone pepela. Trboveljska termoelektrarna spusti v zrak dnevno 200 ton žveplovega dioksida.

dejavnosti, predvsem turizem, kot pa za razvoj primarne, umazane industrije, ki že sedaj porabi kar 70 odstotkov naše energije in ustvarja komaj okrog 20 odstotkov družbenega proizvoda. Z usklajeno akcijo in interdisciplinarnim pristopom bi morali takoj pričeti razreševati nastalo situacijo, ki jo lahko imenujemo tudi prihajajoča ekološka katastrofa. V nasprotnem primeru, v gospodarskem razvoju za vsako ceno, bomo še naprej beležili rekorde v tonah izkopanega premoga, rekorde v pridobitvi megavatov energije, kar je sicer zaradi truda delavcev, rudarjev, v danem trenutku vredno vse pohvale, a komu bomo pripeli medaljo mogoče že čez deset, dvajset let?

RADO PANTELIČ

Tudi v lučkem gozdarskem okolišu so si člani IS SO Mozirje ogledali gozdove

Izvršni svet med ogledom gozdov na Čreti

Končan raziskovalni tabor Gornji grad 85

V ponedeljek, 15. 7. 85, so udeleženci letošnjega raziskovalnega tabora Gornji grad 85 organizirali okroglo mizo v COŠ Gornji grad, kjer so predstavnikom občine Mozirje in ostalim zainteresiranim predstavili prve rezultate osem-dnevnih raziskav. Potekale so predvsem v okolico Gornjega grada, kjer so tako narékovale skupine, ki so se tabora udeležile. Bile so le tri: agronom-ska, gozdarska in krajinarska (vse v sklopu Biotehniške fakultete). Ostale skupine so sodelovanje odpovedale zaradi študijskih ali drugih obveznosti. Škoda! Slabšo udeležbo pa je pripisati tudi vedno večji nezainteresiranosti mladih za raziskovalno dejavnost.

Prvi so svoje delo predstavili agronomi — živinorejci. Obdelali so 12 visokogorskih kmetij, ki pa so že vse usmerjene. Ugotovili so, da je kljub temu še veliko parametrov, ki dajejo možnost za eventuelno usmeritev v novo proizvodnjo. Vidijo jih predvsem v domači predelavi mleka, vzreji plemenskih telic in ovčereji. Domača predelava mleka bi zahtevala precej dodatnega izobraževanja kmetov, kar pa ne predstavlja takšnega problema kot naše tržišče, ki še vedno nima urejenih razmer pri odkupu in prodaji ustvarjenih produkcijskih viškov pridelovalca. Isti problem se javlja še pri odkupu ovčjega mesa, ki ga islamske države kupujejo za lepe denarje od drugih evropskih držav, in ne od nas, ki zaradi stihije doma ne moremo najti poti na tuja tržišča.

V tem primeru bi lahko apelirali na ZKZ Mozirje, ki naj bi poskrbela za večjo prodornost na trgu in se v bodoče potrdila tudi pri iskanju zgoraj omenjenih tržišč. Na ta način bi ustvarili perspektivo za ovčerejo v dolini.

Poljedelci so izvedli kontrolo rodovitnosti tal, ki se bo sedaj vršila vsakih pet let, in za katero so kmetje močno zainteresirani. Vzeli so tudi 60 vzorcev zemlje, na osnovi katerih bodo lahko izdelali tudi gnojilne načrte za naslednjih pet let.

Skupina gozdarjev je raziskovala po prostranih gozdovih Menine planine. Vzorčne površine, kjer so ugotavljali zdravstveno stanje gozdov, pa so dale kaj žalostne podatke. Smreka in jelka kažeta sledove umiranja, tudi nekateri listavci so že izdelani, najbolj ogrožene pa so zahodne lege Menine planine ter njena mejna področja. Stanje je podobno tudi po ostali Zadrebški dolini. Po principu izvrtkov dreves so ugotavljali še prirastek le-teh. Zopet zaskrbljujoče majhen. Po enakem principu bodo obdelani gozdovi na območju cele Slovenije.

Podatke, ki so jih gozdarji dobili, morajo še računalniško obdelati, tako, da bo analiza njihovega dela popolna šele jeseni.

Raziskovalke (bile so namreč sama dekleta), ki študirajo urejanje krajine so predstavile predloge za ureditev krajevnih jeder v Nazarjih in Šmartnem ob Dreti. V treh različicah so izrisale načrte ureditve Nazarrij. In vse tri so bile boljše (vsaj po mnenju udeležencev za-

ključnega razgovora), predvsem pa pogumnejše od dosedanjih. Variantni predlogi bodo upoštevani pri izdelavi dolgoročnih planov občine. Zanimivo bi bilo o teh načrtih slišati mnenje kakšnega nazarčana, a ni bilo nikogar, pa tudi ostali povabljeni so se zaključnega razgovora udeležili v (pre) majhnem številu, kar ni ravno stimulatno za mlade raziskovalce, ki se poleg načrtovanega raziskovanja morajo ubadati še s finančno izvedbo tabora. Zato se zdaj sprašujejo, kako naprej. Raziskovalna skupnost Mozirje in Raziskovalna Skupnost Slovenije — Gibanje znanost mladini sta edini financirali tabor. Res je, tovrstna dejavnost veliko stane, in če se ne bo tabor kako drugače organiziral, ali dobil pomoč zainteresiranih delovnih organizacij v dolini, bo težko deloval. Navzlic črnogledosti pa je zastopnik Raziskovalne skupnosti Mozirje, prof. Kuhar, že izrekel dobrodošlico prihodnjemu taboru, ki naj bi zopet potekal v Gornjem gradu.

Tov. Miklavc je v imenu DPO SO Mozirje izrekel zahvalo mladim raziskovalcem in njihovim mentorjem ter opozoril še na nekatere probleme, ki bi jih v bodoče bilo vredno raziskati.

Omenimo še, da »taborniki« po opravljenih raziskovalnih ne počivajo, saj že pripravljajo zbornik letošnjega tabora. Iz tabora naj bi letos izšla tudi prva diplomska naloga, avtorice Tatjane Spasojević ki ugotavlja kolera-cijske koeficiente za rejo telic in ovc.

A. BRITOVŠEK

Nova pridobitev v Radmirju

Lepa so bila vhodna vrata v radmirsko župnišče. Marsikdo od številnih obiskovalcev jih je občudoval, še več pa je bilo tistih, ki so jih želeli na sliko odnesti seboj v svet.

Radmirska zakladnica je gotovo pomemben kulturni spomenik pri nas. Vsako leto obišče to zanimivost več ljudi

Prenovljena vrata v Radmirju

od blizu in daleč. Prav zato je bila odločitev župnika Vratnarja, da naroči prenovitev vhodnih vrat župnišča pravilna. Že znanstveni sodelavec Pokrajinskega zavoda za spomeniško varstvo v Celju dr. Ivan Stopar je opozoril na lepoto baročnih vrat, ki so bila prepletkana s sivo barvo in so tako bile prvine zakrite. Strokovnjak je torej opozoril na možnost, da so vrata prvobitna, torej stara preko 250 let.

Dela na prenovi vrat je prevzel celjski strokovnjak Tone Arnol, ki je z veliko truda odstranil barvo in spodaj se je pokazala vsa lepota rezbarjenih orehovitih vrat. Strokovnjaki so se odločili, da ostanejo vrata v naravnem lesu, kar še poudari njih lepo podobo. Nekaj manjših popravil je seveda bilo potrebnih, da so vrata spet okras stare zgradbe v Radmirju.

Pri tem gre zahvala Občinski kulturni skupnosti, ki je namenila izkupiček iz ogledov zakladnice prenovi vrat in tako omogočila novo posebnost, vredno ogleda za domače in tuje turiste.

Kje so vzroki?

O tem, da se delo in prizadevanja mnogih ljubiteljev ne vrednotijo dovolj, smo že večkrat opozarjali. Ogled razstave razglednic v COŠ Gornji grad, pa je pokazal še nekaj!

Najprej o razstavi sami. Janez Mavrič je že marsikdaj presenetil s prikazi predmetov iz naše preteklosti, tokrat je želel pokazati plod svojega večletnega prizadevanja pri zbiranju razglednic iz doline. Zbral jih je tako število, da bi marsikatera osrednja ustanova bila ponosna, če bi razpolagala s podobno zbirko. Ne le količina, tudi kakovost sta odlikovali predstavljeno gradivo. Skrbno zbrano in pregledno razporejeno je bilo prava paša za oči, pa tudi za poznavalce tovrstne kulturne dediščine. Vendar, razstava je samevala, obiskovalcev ni bilo, v kraju ni vladalo niti običajno zanimanje za ogled.

Znano je, da so prav v Gornjem gradu kulturni delavci nešteto dokazali voljo in sposobnost pripraviti, največkrat oderska dela, na visoki ravni. Tudi sicer se v kraju dobro povežejo, ko je treba pripraviti kakšno večjo prireditev. Kje so torej vzroki, da je ostala razstava razglednic prezrta? Morda na premali obveščenosti? Ali pa je temu kriva premala povezava znotraj dejavnikov v kraju samem?

Kulturna skupnost občine Mozirje je skupaj z upravnim organom pred tremi leti pri-

pravila širši razgovor o odprtju stalne razstave v Šteklju. Prostor sameva, vendar pa še vedno ne služi svojemu namenu. Po drugi strani pa si vsi dopovedujemo, da je k turistični ponudbi v dolini premalo tiste iz kulturnega področja.

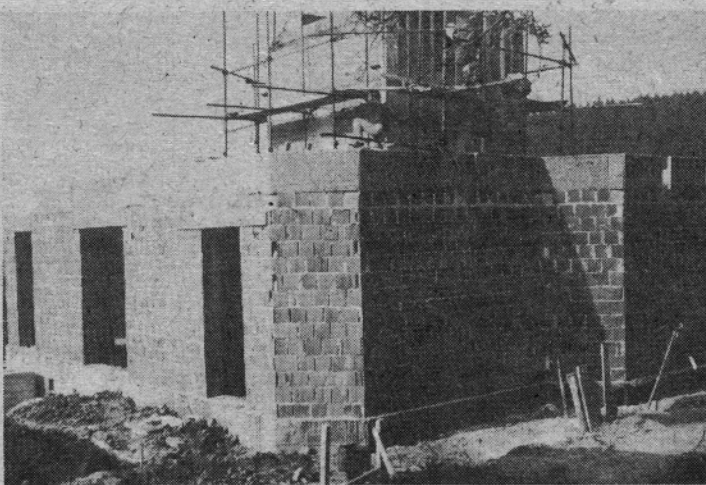
Zakaj se nič ne premakne v ureditvi narodopisne zbirke, ki jo hrani Janez Mavrič doma? Baje so tudi nekateri imetniki raznih predmetov pripravljeni pomagati k popestritvi stalne razstave. Če je temu tako, potem morajo znotraj krajevene skupnosti vendarle najti skupen jezik.

Res je, da imajo velike skrbi za urejanje raznih skupnih objektov, ki bi že morali biti. Res pa je tudi, da bi kraj z urejeno zbirko narodopisnih in zgodovinskih predmetov veliko pridobil, saj je končno veliko mikavnega iz naše preteklosti prav v Gornjem gradu.

Kakorkoli že, škoda da prizadevanja nekaterih zanesenjakov padejo na neplodna tla. Marsikje bi bili veseli, če bi imeli ljudi, ki s tako vnemo zbirajo in ohranjajo dokaze o naši kulturni preteklosti. Takšno obnašanje do prizadetega nujno povzroči malodušje in škoda bi bila, če bi Janez Mavrič ostal v svojih prizadevanjih še naprej osamljen. Smo proti zbirkam, ki trohijo v raznih omarah in ne služijo ljudem, to je zanikanje dejstva, da je kulturna dediščina last naroda iz katerega izhaja.

Pod Iglo so povišali podvoz

Mrliška vežica v Mozirju že kaže svoje obrise. V septembru bodo v okviru krajevene skupnosti pobirali prispevke krajanov, saj sredstev že primanjkuje. S skupnimi močmi bodo tudi Mozirjani dobili sodobno vežico

Mojster kladiva

Ob spodnjem toku potoka Dupeljnik blizu Strug je že davno tega stala kovačija kmeta Strmčnika. Ko je Ivan Žager, oče sedanjega kovača končal uk pri znanih orodnih kovačih bratih Hočevar v Mekinjah, je iskal primerno delavnico za svojo obrt. Najel je Strmčnikovo kovačnico in v njej začel kot orodni kovač svojo rokodelsko spretnost. Vedeti je treba, da so dobri orodni kovači bili že takrat redki in iskani. Pozneje je zgradil večjo delavnico v kateri dela sedaj njegov sin Ivan, tudi znan orodni kovač.

Ivan Žagar je prijazen človek in kaj hitro steče beseda o njegovem delu, ki ga zelo ceni in ljubi. O očetu pove le najboljše in poudarja veliko znanja, ki ga je prenesel tudi nanj. Delavnica je imela za tiste čase sodobne stroje na vodni pogon.

Nekaj teh je še danes tako urejenih in ko nanese beseda na to, se Ivan Žagar nasmehne in reče, da so že stari bili modri, ko so izkoriščali poceni vodno silo, danes pa teko naši potoki v dolino neizkoriščeni!

Kovač mora poznati jeklo in železo, to pa je prav tisto, ki mora biti človeku dano. Tega se iz knjig ne moreš naučiti, to gre iz roda v rod. Zato ima danes Ivan Žagar naročila za domala vsa gozdna gospodarstva v Sloveniji. Prav sedaj izdeluje 200 parov krampižarjev, prav takih, kot jih je nekoč izdeloval njegov oče. To je zahtevno ročno delo. Tudi cepine izdeluje. Žal pa danes ni ustreznega jekla na voljo, pa je treba delati z manjvrednim, kar pomeni slabšo kakovost orodja. To pa kovača boli, saj mora vanj vložiti prav toliko dela, kot v kakovostno, pa ni enak uspeh njegovega truda.

Ivan Žagar pravi, da mora kovač imeti posebno spretnost v rokah, saj vse kar napravi je

delo njegovih rok! Njegov oče je bil glede kakovosti še posebno dosleden. Ko je v kriznih časih primanjkovalo kovaškega dela je za svojo družino služil kruh kot gozdni delavec in tako je v planinah doživljal tegobe, ki so bile posledica slabega orodja. Tudi to je morda vzrok za njegovo natančnost pri izdelavi orodja.

Danes je v kovaški stroki premalo dela, da bi lahko le od njega živel. Zato je poskusil Ivan

Ivan Žager

Žagar tudi s ključavničarskimi deli, žal pa ni bilo sreče, sedaj spet dela le kovaško delo, vendar je sam. In kot pravi, kovač sam ne more delati! Med mladimi pa za ta poklic ni zanimanja, čeprav je ljudem tako potreben. Treba je popravljati vse vrste orodja, tudi sodobna, tako kmetijska kot gozdarska.

Žagarjeva delavnica je pravi zaklad kovaške stroke. V njej so priprave, ki se le še redko vidijo. Vendar vse to skrbno čuva Ivan, kot naslednik svojega očeta in smatra, da je tudi v tem dediščina, to pa je treba spoštovati in ohranjati.

A. Videčnik

Nekulturno obnašanje

Skoraj ni verjeti, da se kdo lahko tako obnaša v neki kulturni ustanovi. Bilo je namreč v izposojevalnici knjižnice v Gornjem gradu. Neka družina, ki si služi kruh v tujini si je leta 1984 sposodila 4 knjige in nato odšla na tuje. Knjig ni bilo nazaj celo leto in ko je knjižničarka letos ugotovila, da je družina, ki je knjige imela, spet v Gornjem gradu je v skladu s poslovnikom knjižnice terjala vrnitev izposojenih knjig. Tako se je dejansko tudi zgodilo, knjige so prinesli nazaj. Knjižničarka pa je zaračunala zamudnino, ki je bila tudi plačana. Toda sedaj šele pride tisto! Hitro za tem je pridrvel v izposojevalnico soprog ves besen in zadirljiv, seveda pa zelo glasen. Brez vprašanja je vzel denar na pultu, ki ga knjižničarka še ni uspela pospraviti ter vpil, da njegovo naivno ženo lahko na-

plahtajo za zamudnino, njega pa že ne bodo in da naj bodo zadovoljni, da so knjige sploh vrnili... kaj neki si predstavljajo in kaj naredijo s tistimi, ki knjig ne vračajo.

Ko je knjižničarka pojasnila, da take pač sodno izterjajo, se je junak, ki bi najbrž ne bil tako glasen, če bi na mestu krhke knjižničarke stal kakšen njemu podoben moški, zakrohotal in rekel nekaj neprimernih na račun poslovanja in jadrno odšel skozi vrata. Vendar, še prej si je družina sposodila ponovno knjige, ali jih bo vrnila spet čez leto dni, ali pa si bo razburjeni tovariši umislili knjige obdržati. Bi tako ravnal tudi v tujini kjer dela? Verjetno je tam ponižnejši in predvsem vljudnejši, pač po načelu doma lahko vse...

Kritično o preskrbi

V Mozirju je letos občutiti povečano število turistov v dolini. To se seveda opazi tudi v mozirski samopostrežni trgovini. Včasih tako zmanjka kruha ali česa drugega in ljudje negodujejo. Nekaj je bilo pritožb o tem, da ponujajo star kruh, da ni žemelj, da je sadje slabe kakovosti, tako tudi zelenjava in podobno.

Jožica Pisanec, namesnica poslovalnice samopostrežne trgovine je na ta vprašanja odgovorila, da se večkrat zgodi, da so s kruhom slabše založeni, da je ta včasih tudi od prejšnjega dne, tudi glede sadja in zelenjave se je strinjala, da ni takšne kakovosti, kot bi naj bila. Da pa si trgovina prizadeva naročiti zadostne količine kruha, kar pa dobavitelji iz Titovega Velenja vedno ne upoštevajo. Tudi kakovost njihovega kruha ni vedno najboljše. Domači pek zalaga trgovino le z drobnim pecivom, seveda pa kdaj tudi tega hitro zmanjka, saj so

sunki v navalu potrošnikov zelo različni, veliko pa odvisni od vremena.

Če je lepo je naval večji, saj je poleg raznih obiskovalcev doline še veliko vikendašev. Tako ni mogoče predvideti pravočasno prekomernih potreb. Za sadje imajo celo poleg stalnega dobavitelja iz Celja še takšnega iz Ljubljane, pa kljub temu niso povsem zadovoljni. Potrošniki stresajo jezo na trgovke, ki pa stanju niso krive. Če ne dobijo dovolj in dobrega blaga, ga tudi ponuditi ne morejo. Uprava podjetja je pokrenila vse potrebno, da bi se stanje izboljšalo, včasih pa le spet zaškriplje! Naval je res letos izreden! Ljudje sprašujejo kaj bo, če bo v Mozirju še turistična vas. Jožica Pisanec meni, da bo potrebna vsekakor še ena ustreznna trgovina, če bi do tega prišlo, najbrž s tem na upravi računajo. Sicer pa, trgovski delavci radi postrežejo in želeli bi ustreči željam potrošnikov!

Bolnišnico potrebujemo vsi, zato pomagajmo, da bo dograjena!

25. flosarski bal

Ljubno je letos imelo jubilejno prireditev v znamenju flosarije. To je kraju in ljudem v njem lahko v ponos, saj je podobnih primerov le malo. Vstrajnost in domiselnost sta ohranili prireditev, ki je odmevna že daleč izven doline.

Tudi letos so ponudili vsakomur nekaj! Prav pestrost sporeda je tisto kar ljudi privlači v takšnem številu, kot so te dni prihajali na Ljubno. Seveda k temu pripomore še kakovost in izvirnost.

Če preletimo nekatere posamične prireditve, potem je žal malo dežja zagodlo ženskemu pevskemu zboru in zmotilo vzdušje, ki je več kot domače in zelo domoljubno, narodno. Nastop šolskih folkloristov je bil zelo dobro obiskan in tudi sprejet. Tokrat je nastopilo 38 pesalcev, ki jih vodi Jelka Marovt ob pomoči Ane Kamplin. Tudi podoknica je bila lepo sprejeta, čeprav bi h kakovosti pripomogla bolje dogovorjen spored. Tudi o povorki vse najboljšje, le nekaj je padlo v oči. Namreč tisti številni prodajalci kiča, ki na tako prireditev pač ne sodijo, saj kvarijo ugled celote.

Vendar je treba prirediteljem izreči vse priznanje, hkrati

ti pa jim zaželeli, da bi tudi v naprej pritegnili s svojimi bodočimi prireditvami toliko ljudi in jih tako zadovoljili, kot jim je to uspelo letos.

Omeniti velja še narodopisno vrednost nastopa domačih godcev. To je odlična zamisel, ki je letos bila kronana s številčnejšim nastopom godcev, nastopilo jih je 25. In vsi so igrali izvirne skladbe, torej domače, ki gredo iz roda v rod. Tako se ohranja narodno bogastvo, ki je bilo skoraj že pozabljeno.

Razstava v prostorih osnovne šole je bila po svojem sestavu pestra lepo pripravljena. Razstavljala sta Darinka Pavletič-Lorenčak in Roman Makarovič Osnovna šola je gostila že vrsto likovnih ustvarjalcev, tudi tokrat so poskrbeli za lepo podobo same razstave in posebej še prikaz kulturnih in krajskih spomenikov iz naše doline. Darinka Pavletič-Lorenčak je prikazala akvarele, Roman Makarovič pa svoje kiparske stvaritve.

Za kulturni del sporeda so poskrbeli učenci domače osnovne šole in ženski pevski zbor pod vodstvom Lenke Kraljeve, ki je kot vedno, tudi tokrat navdušil.

Ženski pevski zbor med nastopom ob razstavi na Ljubnem

Voditi gostilno ni lahko

V Lučah sredi trga imata svoj gostinski lokal zakonca Angela in Jože Moličnik. Oba sta bila najprej zaposlena v trgovini, ko pa sta iz stare hiše preuredila novo, sta pričela razmišljati o gostinstvu. Pred sedmimi leti sta se odločila za bife, ki pa že sedaj nudi poleg pijače tudi jedila. Sicer gre bolj za hladna, vendar pa se le dobi kaj za pod zob, poskrbijo pa tudi za savinjski želodec, ki je tod pač zelo iskan. Mlada gostinca sta torej začela z malim, vendar pa nameravata svojo dejavnost razširiti, urediti kuhinjo, da bi tako lahko nudila gostom tudi toplo hrano. Za to se sicer, če je v Lučah večja

Angela Moličnik

prireditve tudi že sedaj potrudita. Razmišljata tudi o tem, kako bi zagotovila za jedilnico ustrezen prostor. Načrti obeh prijaznih gostincev niso iz trte izviti in tako je pričakovati, da

bosta kmalu uresničila svoje želje. V sezonskem času je vedno zanimanje za toplo hrano v Lučah, čeprav je v Raduhi dobra ponudba, pa tudi gostilna Kmet se trudi ustreči željam turistov. Seveda je beseda o prevelikem številu bifejev kar sama zdrknila z ust. Tu je menila Angela Moličnik, da to najbrž drži. Prav zato želita z možem povečati ponudbo v celovito gostinsko dejavnost.

V razgovoru je bilo poudarjeno, da njuno gostišče obiskujejo predvsem domačini. Da pa bo z ustrezno dodatno ponudbo kaj lahko privabili še druge obiskovalce Luč, ki posvajajo iz leta v leto bolj zanimive. Moličnika sta prepričana, da je pot v turizem, ki jo imajo v Lučah pravi. Da pa je to zvezano z veliko dela. Domače turistično društvo si na vse kriplje prizadeva za privlačnosti in domače vzdušje. To uspeva, vendar bi lahko bilo marsikaj lažje, če bi pri tem sodelovalo še več krajanov. Res je, da je sodelovanje pri prireditvah na visoki ravni in vsestransko, res je tudi, da pri naporih za lepši kraj sodeluje množica ljudi, res pa je tudi, da preveč bremen odpade na posameznike.

Veliko odličij in priznanj, ki si jih je s svojim delom Luče prislužilo je le spodbuda za nadaljnje delo. To je obveza, saj se od kraja in ljudi v njem pričakuje vedno več in boljše. S skupnimi močmi je že doslej šlo, pa bo tudi v bodoče tako!

Skupina brigadirjev Menina 85

Menina '85

Letos se je naša OK ZSMS Mozirje odločila, da bo organizirala lokalno delovno akcijo na Menini, namesto da bi poslala svojo brigado Slavko Slander na republiško ali zvezno delovno akcijo. Takšna odločitev je posledica izkušenj v preteklih letih.

V zadnjem času se je dogajalo, da nam ni uspelo zbrati dovolj brigadirjev za celo brigado, in tako je odhajala MDB nepopolna na delovne akcije, zaradi česar je prihajalo do raznih problemov tudi med samimi brigadirji. Poleg tega pa smo hoteli tudi našim občanom pokazati kaj vse zmoremo, in s tem nekako opravičiti odhajanje mladih na MDA.

OK ZSMS se je zmenila z Zadrugo, da naj bi se očistili njeni pašniki na Menini. Potrebno je bilo veliko priprav, da se je vse organiziralo.

7. julija je tako odšlo na Menino 33 brigadirjev in brigadir. Svoje »naselje« so

imeli v planinski koči. Tu so nato prebili 14 brigadirskih dni.

Kot sem že omenila so čistili pašnike. Pri tem jim je pomagalo 6 delavcev iz GG-ja. Poleg tega pa je vsak dan odšlo 12 brigadirjev na Bočko trato, kjer so pripravljali teren za pogozdovanje.

Vzdušje v brigadi je bilo po mnenju brigadirjev neponovljivo in čudovito.

Brigadirji so delali vsak dan, razen ob nedeljah od 7.00 do 15.00 ure. Popoldne pa so odhajali na sprehode, imeli plese, odšli so tudi v kino v Gornji grad in se po svoje zabavali.

In tako jim je teh 14 dni minilo vse prehitro, in vsi so si bili enotni, da se je ta delovna akcija res izplačala. Za konec pa je potrebno omeniti, da so bili brigadirji res zelo pridni, in da so po mnenju vseh naredili celo več, kot smo od njih pričakovali.

Kričej Mojca

Taborili smo v Nemčiji

Na povabilo predstavnikov občine Kürten gospoda Schumacherja in gospoda Wolfa (lansko poletje, ko so gasilci iz Biesfelda obiskali Gasilsko društvo Gorico ob Dreti), smo konec julija letos taborniki Odreda savinjskih partizanov skupaj s pionirji GD Gorica počitnikovali v Zvezni republiki Nemčiji.

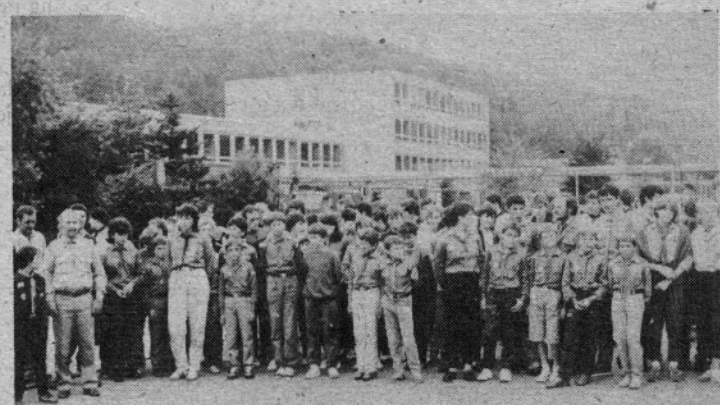
Gasilsko skupino so vzeli pod okrilje in gostili stanovski kolegi iz Biesfelda, taborniki pa smo se pridružili angleškimi skavtom, ki so taborili v Kürtnu.

Nikakor ni moč popisati prijaznosti, požrtvovalnosti in

zavzetosti naših gostiteljev, da bi se čim bolj počutili in bi nam ostalo bivanje v Nemčiji v kar najlepšem spominu. Vsekakor se moramo najtopleje zahvaliti gospodu Williju Schmitzu za njegov vsakodnevni prav črnski trud okrog organizacije in za očetovsko skrb nad počutjem obeh skupin.

Taborniki smo navezali pri-srčne stike z gostoljubnimi Angleži, kakor tudi z nemškimi taborniki iz Rösratha, ki so izrazili željo, da bi naslednje leto taborili pri nas.

A. K.

Odred Savinjskih partizanov skupaj z angleškimi taborniki v Kürtnu

Iverna v redni remont

Znane so težave jugoslovanske lesno predelovalne industrije. To velja za pohištveno, kot za tisto s stavbnim pohištvom. Prodaja se vse bolj zaustavlja, ker je premalo stanovanjske gradnje in tudi na sploh pomanjkanje denarja. To občutijo izrazito zasebni graditelji, saj znaša kot primer vrednost nakupa stavbnega pohištva za srednjo hišo kar 50 starih milijonov din.

V Glinu občutijo takšno stanje. Pravijo sicer, da se je prodaja v zadnjem času spet nekoliko popravila, da pa ne bo bistvenih sprememb na bolje, če se ne bo kaj spremenilo v kreditno-monetarni politiki.

Proizvodnja v Glinu se je dvignila od 10 do 35% odvisno od posamezne TOZD. Temu pa torej ne sledi prodaja, kar povzroča skrbi in narekuje ustrezne ukrepe.

Sedanje stanje nikakor ni zastrašujoče, je pa znak, da bo treba ukrepati na dolgi rok. Predvsem pa so prepričani, da je iskanje tržišča zunaj naših meja zapoved, ki velja v vsakem primeru kot prvenstvena usmeritev. Pri tem so

mnogokaj postorili, da bi ponudbo naredili privlačno tudi v tujini. Preko razvojnega oddelka so pripravili nekatere izdelke za katere so prepričani, da bo povpraševanje tudi na zunanjem trgu. Pri tem pa so naleteli na težave z oskrbo ustrezne surovine. Gre namreč za kakovost, ki je žal s sedanjimi dobavami ne zagotavljajo. Vsekakor pa so prepričani, da bodo ti novi izdelki tudi dohodkovno zanimivi!

Pri izdelkih iz surovin iver-nih plošč so cene vprašljive, saj so vhodne cene za proizvodno iverk v velikem razkoraku s prodajnimi cenami. Zato je ob polletju v Iverni nastala tudi izguba v višini 48 milijonov din. Kot kaže izgube v delovni organizaciji kot celoti ne bo.

Iverna bo v naslednjem mesecu v rednem letnem remontu, to pa pomeni, izpad proizvodnje surovih iver-nih plošč in seveda tudi dohodkovne posledice.

V sedanjem času, ko je zanimanje za žagarsko proizvodnjo veliko, so precej delavcev iz drugih obratov premestili v to TPZD.

50 let skupne poti

Zakonca Vida in Ivan Marovt na Ljubnem ni treba predstavljati. Dobro sta poznana! Njuna skupna pot v življenje se je pričela pred 50 leti, to dolgo in težko obdobje jima ni bilo postlano le z rožicami, čeprav danes, ko gledata nazaj v davne dni svojega zakona zagotavljata, da sta bil v slogi kos težavam mladega para, ki se je moral sam postaviti na noge.

Vida in Ivan Marovt

Ko je Ivan končal trgovsko šolo je bilo težko za službo. Zato je rad delal kot pripravnik na pošti v Mozirju. Prav to njegovo delovanje na mozirski pošti je pripomoglo, da je spoznal bodočo zakonsko družico, hčerko nekdanjega šolskega ravnatelja in slovitega narodnjaka Franca Praprotnika, Vido. Po odsluženju vojaške obveznosti je našel Ivan službo kot upravnik pošte na Ljubnem in to tudi ostal do svoje upokojitve. Ivan in Vida sta na Ljubnem pričela ustvarjati družino in dom. Bilo je težko, saj je Vida kot mati dveh otrok morala gospodinjiti in komaj, da je bila doma, saj je Ivan imel že od mladih nog veliko veselja do društvene dela. Že kot dijak na celjski gimnaziji je delal v naprednem dijaškem klubu »Sloga«, pozneje pa v »Korotanu«. To vremo je potem prenašal v svoje delovanje na Ljubnem. Tako ga najdemo leta 1922 med ustanovitelji pevskega društva Raduha, pozneje ko so ustanovili Tujsko-prometno društvo je bil tudi med pobudniki in tajniki vse do prihoda okupatorja. Celotno življenje se je ukvarjal v dramski skupini domačega prosvetnega društva. Sicer pa je marsikaj tudi zapisal za takratne časopise. Med drugo svetovno vojno je bil aktivist OF, zato je njegova družina morala v taborišče. Po osvoboditvi je bil prizadeven družbeno-politični delavec in pozneje dolgoletni tajnik Društva upokojencev. Od ustanovitve SPD na Ljubnem je dejaven član, planinaril pa je vse do svojega 70. leta starosti.

S svojimi prijatelji so skromno proslavili Marovtovo življenjsko pot obeh staršev, vendar pa so po stari navadi izrazili največ veselja in sreče v pesmi, ki je ob vsaki podobni priliki donela v domu Vide in Ivana Marovta. Želimo jima še obilo zdravja!

A. V.

Priprave na občinski praznik

Pa ne le to, tudi za urejanje kraja gre, je dejal v razgovoru predsednik sveta KS Šmartno ob Dreti Ivan Zagožen. Ob njem je delal predsednik skupščine KS Peter Cajner, ki je povedal, da delajo v 6 delovnih skupinah, da se je kar lepo število krajanov odzvalo vabilu k prostovoljnemu delu in da so prišli predvsem mlajši ljudje.

V Spodnjih Krašah so se lotili pleskanja mostu, v Šmartnem pa urejajo prostor za avtobusno postajališče, urejujejo okolje šole, drugi delajo na prenovi gasilskega doma,

tudi na športnem igrišču je bila skupina zavzetih krajanov in z njimi Anton Glojek, neumorni ljubitelj športa. Tudi na pokopališču je čistila skupina ljudi.

Šmarčani pravijo, da želijo kraj pripraviti za dostojno praznovanje letošnjega občinskega praznika, da pa je potrebno včasih prijeti za lopate in drugo orodje že zaradi čistoče in splošne urejenosti kraja. Tokrat jim je prizadevanje uspelo, narejena je bilo veliko, ljudje pa so dokazali pripadnost svojemu kraju in smisel za lepo okolje.

Šaljive z Ljubnega

Pred leti je na Ljubnem živel godec Pišnakov Janez. Starejši Ljubenci se ga prav gotovo še spominjajo. Brez njega ni minila nobena ohcet, dobrodošel je bil na vsaki gavdi. Znan pa ni bil samo po tem, da je znal dobro igrati, bil je tudi izredno duhovit in znan šaljivec. Vedno je kakšno »ušpičil«. Njegove domisljice so zabavale ves kraj.

Tudi za dekleti je zelo rad pogledal. Posebno ena iz Radmirja mu je bila zelo všeč, a ga ni marala. Ko je Janez razmišljal, kako bi se ji maščeval, jo je pogruntal.

S polja je privlekel slamnatega možaka, ga malo bolje oblekel in ga peljal vasovat. Pod okno izbirčnega dekleta je postavil lestev in privezal nanjo slamnatega vasa. Vse to je naredil v noči iz sobote na nedeljo. Čeprav je bil navadno zelo glasen, pa je to delo opravil čisto potihem. Ljudje so včasih hodili ob nedeljah v cerkev zelo zgodaj zjutraj, takorekoč še v mraku in na to je Janez računal. Zgrožene so pobožne ženske v nedeljo zjutraj opazovale podjetnega vasa, prepričane, da je pravkar pril-ezel iz dekletove kamre.

Ko so flosarji čakali, da bi bila voda dovolj velika za spravilo lesa, so radi posedali po gostilnah, pa tudi po drugih hišah, po malem pili, igrali karte in pogruntali marsikatero zabavno.

Eno izmed najbolj znanih zbiralšč je bilo na Pekovem. Tam so navdušeni »špilavci« preigrali včasih tudi celo noč. Žene so se jezile, pomagalo pa ni, ko so moške dobili v roke karte, niso vedeli več ne za dan in ne za noč.

Nekega dne pa je bilo pekovski gospodinjci tega dovolj. Kaj je napravila, nam je v verzih zapisal Pišnakov Janez.

*Nekoč špilavci trije so karte špilali,
med njimi bil lep mir je, se niso kregali.
Bilo je prav zabavno, je hitro tekla čas,
tako ni bilo davno že lušno kot ta čas.
Tako je čas potekal do jutra poznega,
nadjal se ni nobeden ničesar groznega.
Takrat pa na široko vrata se odpro,
jih žene opominjale, da naj ne špilajo.
Sedaj pa so vsi vedli, da lušno več ne bo,
saj žene govorile so ostro in trdo.
Ubogali pač niso, si mislili, da šle so spat,
a kmalu se povrnejo, prav tiho kakor tat...
Ko razelji se prikaže, so vsi okameneli,
misleč, da kmalu v dimu na njem bodo viseli.
Na njem klobasice sušile včasih so,
orožje pa pravice postalo z njega je.
Zdaj pa razelji hitro napravil je en skok,
udrihal je po hrbtih okol sebe krog in krog.
Nekterikrat po hrbtu prav trdo padlo je,
da to orožje grdo se prelomilo je.
Se Nace je ustrašil, se Francelj je splašil,
tud Jože je poskočil, da bi jih ne dobil.
Tja gor za peč pa zleze en ranjenec ihreč:
Uboga moja roka ne bode zdrava več.
Ta drugi tudi toži, kako boli ga vse,
da vleči na nobeno se skoraj stran ne sme.
Ta triet pa boga hvali, da se je zlomil vrag,
drugače pa še fasal bi nekaj več jih vsak.
Pomagat niso mogli svetniki tisti vsi,
ki so pred malo časa jim v rokah tičali.
Zasluzeno jim kazen sodnik je sam delil,
tud sodbo sam je sklenil, brez vsakih prič je bil.
Še večkrat se špilavcem godilo je tako,
da končno so plačilo dobili z batino!*

J. M.

O gornjesavinjski noši

Plesalci folklorne skupine Raduha z Ljubnega smo poleg tega, da poskušamo ohranjati in prikazovati ples, ki so se nekdaj plesali pri nas, prevzeli tudi nalogo, da ugotovimo čim več podrobnosti o zgornjesavinjski narodni noši. Pričeli smo s proučevanjem pisnih virov, to sta knjigi dr. Marije Makarovič »Ljudska noša na Slovenskem« in dr. Angelosa Baša »Opisi kmečkega oblačilnega videza na Slovenskem v 1. polovici 19. stoletja«. Dr. Baš nam je tudi ljubeznivo priskočil na pomoč s tem, da nam je poslal posnetke noše, ki se nanašajo na Solčavo v letih 1810, 1811 in 1876 ter na Gornji grad okrog leta 1811. Posnetki so narejeni po izvirnih slikah, ki jih hrani etnografski muzej v Ljubljani.

Vzporedno s temi raziskavami pa tečejo tudi raziskave na terenu. Pri Tesovnikovih smo našli kos verižice in nož, ki ga je nekoč gospodinja nosila vedno s seboj. Prav tako smo se razveselili starega, a odlično ohranjenega spodnje-

ga krila iz barnenta, živordeče barve z velikimi črnimi cvetovi. Pri Papeževih smo našli posebno kovinsko sponko, na kateri so včasih gospodinjne nosile ključke predalnikov in omaric. Pri Tevževih hranijo sklepance, pa zavijačke, rute in peče.

Ker brez strokovne pomoči ne gre, smo povabili k sodelovanju dr. Marijo Makarovič, strokovnjaka na področju etnografije in posebno narodnih noš ter kostumografino Magdaleno Klarer. Obiskali sta nekaj najstarejših Ljubenk, Elizabeto Papež (85 let), Justo Tevž (84 let) in Marijo Tesovnik (92 let) ter se z njimi pogovarjali. Tovarišica Klarerjeva je po njihovem pripovedovanju skicirala posamezne dele oblačil.

Rezultate raziskave bomo uporabili za izdelavo mape o zgornjesavinjski narodni noši. Po teh krajih se bomo nato odločili tudi za tipično nošo z našega področja ter po njej izdelali narodne noše za našo skupino, kar je eden izmed glavnih namenov raziskave.

Vse bralce Novic naprošamo, da nam v naših prizadevanjih priskočijo na pomoč. Naša podstrešja hranijo še marsikatero dragocenost, ki bo propadla in jo bomo zavrgli kot staro šaro ne vedoč, kaj pomeni. Morda bi se našle kje kakšne stare cikle, irhaste ali raševinaste hlače, rokavci, srjace, lajbiči... Oblačila bi si radi le ogledali in jih prerisali zaradi kroja in barve.

Prosimo, da nam to sporočite po telefonu na številko 840-055 ali na naslov Jelka Marovt, Ljubno ob Savinji 39.

Za pomoč in razumevanje se že vnaprej iskreno zahvaljujemo.

J. M.

Povhrov vodnjak na Ljubnem

Predpis o zaščiti Kulturne in naravne dediščine

Naravne znamenitosti in kulturni spomeniki so tisti del naravne in kulturne dediščine, ki imajo posebno kulturno, znanstveno, zgodovinsko ali estetsko vrednost.

Po zakonu o naravnih in kulturni dediščini je zavarovana vsa naravna in kulturna dediščina in je s svojo kulturno, znanstveno, zgodovinsko in estetsko vrednostjo namenjena vsem delovnim ljudem in občanom. Varstvo naravne in kulturne dediščine je skrb vsakega občana in celotne družbene skupnosti.

Območja in objekti naravne in kulturne dediščine, ki imajo posebno vrednost, ki so dokument in vir za proučevanje preteklosti ter so tudi posebej značilni za območje občine, oz. posebej pomembni za narodnostni, kulturni in socialni značaj SR Slovenije, so kot naravne znamenitosti ter kulturni in zgodovinski spomeniki pod posebnim družbenim varstvom. Njim velja naša posebna skrb in zlasti ta območja in objekte še prav posebej želimo ohraniti v izvorni ali izročni obliki tudi za prihodnost. Za naravne znamenitosti ter kulturne in zgodovinske spomenike jih s svojim aktom razglasi občinska skupščina.

Predlog za razglasitev zajema vse vrste naravnih znamenitosti ter kulturnih spomenikov, vendar ga bo treba na osnovi nadaljnjih raziskav in vrednotenja nenehno dopoljevati.

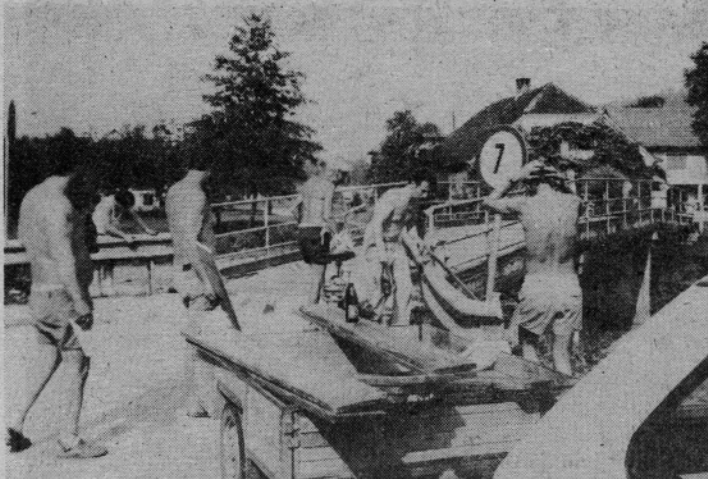
Kot osnova za razglasitev naravnih znamenitosti so Zavodu za spomeniško varstvo Celje, ki je izdelal elaborat skupaj z Zavodom SRS za varstvo naravne in kulturne dediščine služile dopolnjene naravovarstvene smernice za prostorski plan občine Mozirje. Pri odbiri predlogov so poleg vrednosti in pomena objekta oz. območja upoštevani še drugi kriteriji kot npr. dovolj zbranih podatkov o objektu, oziroma območju, ogroženosti in podobno. Od večjih območij predlagamo za razglasitev tri krajske parke. Robanov kot (je bil že zavarovan), Logarsko dolino in pa Golte, med tem, ko bo za razglasitev celotnega Karavanško — Kamniško — Savinjskega regijskega parka, katerega velik del seže tudi v občino Mozirje, potrebno še nadaljnjo preverjanje gradiva in vsklajevanje med občinami.

Kot naravna rezervata se predlagata za razglasitev Melišče pod Planjavo (botanični rezervat) in greben Smrekovca—Komen (goološki in botanični rezervat).

Naravne spomenike delimo na:

1. Površinske geomorfološke spomenike, kamor uvrščamo mostove in okna, Iglo — skalni osamelec, ki je že bil zavarovan z odločbo (Ur. l. LRS, št. 20—103/51) Matkov škaf, Tirske peči, sotesko Savinje pri Igli in sotesko Palenka.
2. Podzemeljske geomorfološke spomenike, kamor uvrščamo jame in brezna. Do danes je v občini raziskanih okrog 65 jam in brezen od katerih so nekatere izjemno zanimivi spomeniki, ki so pomembni za ves slovenski prostor.
3. Hidrološki naravni spomeniki, kamor uvrščamo slapove, kot najbolj slikovite naravne pojave. O slapu govorimo, če pada voda čez kamnito podlago pod kotom večjim od 45° in znaša njegova višina nad 5 m. Če je njegova višina manjša od 5 m, govorimo o slapišču. Ostali hidrološki spomeniki so izvir Savinje, izvir Ljubije, Presihajoči studenec, žvepleni studenec, kislava voda, Savinja od izvira do Ljubnega, jezeri Biba in pri Jezerniku in Župnekovo žrelo.
4. Dendrološki naravni spomeniki kamor so uvrščene ogrožene rastlinske vrste. Na območju občine so to tisa in bodika, poleg teh pa se razglašajo za naravne spomenike še nekatere lipe in primer belega javorja. Kulturni spomeniki so razvrščeni po vrstah, kot jih predvideva zakon o naravnih in kulturni dediščini. V osnutki odloka so nekatere podatki še pomanjkljivi in jih bomo tekom javne razprave dopolnili.

OBČINSKI SEKRETARIAT
SEKRETAR
REZKA PLAZNIK

Krajani KS Šmartno ob Dreti so prostovoljno delali. Takole pa smo ujeli v objektiv domačine iz Kraš

Zveza telesno-kulturnih organizacij Kamnika in Mozirja, Skupnost borcev II. grupe odredov in Kolesarsko društvo Kamnik razpisujejo

kamniški kolesarski maraton po poteh II. grupe odredov dne 25. avgusta 1985

Start bo v Kamniku, Mozirju in na Vranskem od 7.00 — 8.00 ure s posameznim startom kolesarjev. Maraton bo v vsakem vremenu. Udeležijo se ga lahko vsi, ki jih veseli razvedrilno kolesarjenje na 110 km dolgi progi in so dopolnili 15. leto starosti. Kolesarji vozijo na lastno odgovornost, pri Zavarovalni skupnosti Triglav pa so nezgodno zavarovani. Udeleženci so odgovorni za povzročeno škodo drugim kolesarjem, tretjim osebam ali udeležencem v prometu. Dolžni so se ravnati po cestnoprometnih predpisih, navodilih in opozorilih organizatorja pred in med kolesarjenjem. Vožnja bo potekala po krožni trasi s starti v Kamniku — Malograjski dvor, v Mozirju — pred zgradbo Sob in na Vranskem — Podgrad. Smer vožnje je iz Kamnika proti Mozirju in Vransko preko Černivca do startnega mesta.

Organizacijski odbor

Osnovna šola Mozirje

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. **snažilko za osnovno šolo Mozirje za nedoločen čas s polnim delovnim časom s pričetkom dela 1. 9. 1985,**
2. **kuharico za podružnično šolo Rečica ob Savinji za nedoločen čas s polnim delovnim časom s pričetkom dela 1. 9. 1985.**

Pogoj: kvalificirana kuharica

Kandidati naj pošljejo prijave v roku 15 dni po objavi na naslov: Osnovna šola Mozirje.

Vegrad n.sol.o. Titovo Velenje
Gradbeno industrijsko podjetje
63320 Titovo Velenje
Prešernova 9/a

Zaradi potrebe po delavcih vabimo k sodelovanju mlade fante, ki bi se hoteli priučiti za poklic:

- a) zidarja
- b) tesarja
- c) mizarja

Pogoj: končana osnovna šola

Prošnje pošljite na gornji naslov v 15 dneh po objavi.

Vsi zainteresirani kandidati bodo vabljeni na razgovor v kadrovsko službo.

Gozdno gospodarstvo Nazarje
tozd Transport in gradnje

objavlja
javno licitacijo
naslednjih osnovnih sredstev
in materiala

1. **Traktor IMT, letnik 1971 z montiranim nakladalcem Karlo Pesci letnik 1975, ponovno ocenjena izklicna cena 650.000,00 din.**
2. **Kompresor Fagor KOV 3 letnik 1978, izklicna cena 600.000,00 din.**
3. **Tovorni avto z gozdarsko nadgradnjo (demontirano) TAM 125 T 12 K, letnik 78, izklicna cena 600.000,00 din.**
4. **Armirani betonski stebri 12 x 12, dolžina 2,5 m, 30 kosov á 1.000,00 din.**

Licitacija bo v **ponedeljek. 2. 9. 1985** v prostorih tozd Transport in gradnje Nazarje, ob 11. uri. Ogled licitiranega blaga je možen 3 ure pred pričetkom licitacije. Potencialni kupci 2 uri pred pričetkom vplačajo 10% varščino, oziroma se izkažejo s potrdilom o vplačilu. Prometni davek plača kupec. Po nakupu blaga reklamacij ne upoštevamo.

Na Ljubnem so pričeli z gradbenimi deli za nove delovne prostore Iskre—Feriti

Železarna Ravne tozd Kovinarstvo Ljubno ob Savinji
I. Komisija za kadre in splošne zadeve

objavlja prosta dela in naloge

1. **vodja prototipne delavnice**
2. **skladiščnik materiala**
3. **delavec na krožno krivilnem stroju**

**1 izvajalec
1 delavec**

1 izvajalec

Poleg splošnih, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- pod 1. — VII. ali VI. stopnja strokovne izobrazbe — smer strojništvo — delovne izkušnje 30 mesecev
- pod 2. — poklicna šola — smer trgovec s poznavanjem kovinskega materiala — delovne izkušnje 24 mesecev — poskusno delo 90 dni
- pod 3. — končana osnovna šola — delovne izkušnje 10 mesecev — poskusno delo 60 dni — delo je izmensko

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi oglasa na naslov — Železarna Ravne, TOZD Kovinarstvo Ljubno ob Savinji — kadrovska služba. O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po poteku roka za prijavo.

II. Skladno s sklepom komisije za kadre in splošne zadeve ponovno razpisujemo

2 štipendiji strojni inženir stopnja VI.

Kandidati naj prijave pošljejo do 31. 8. 1985 na naslov Železarna Ravne, TOZD Kovinarstvo Ljubno ob Savinji — kadrovska služba TOZD.

OBVESTILO

Davčne zavezanke obveščamo, da bomo v skladu z Odlokom o obrestni meri zamudnih obresti za davke in prispevke, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 28/85, od 3. avgusta 1985 dalje zaračunavali namesto do sedaj veljavnih 71%, povišane 84% zamudne obresti za neplačane davke občanov in prispevke za zadovoljevanje skupnih potreb na področju družbenih dejavnosti.

Uprava za družbene prihodke
Občine Mozirje

Prosvetno društvo Mozirje

vabi k sodelovanju vse, ki imajo veselje do lutkovne dejavnosti

Prijavijo se lahko v Občinski matični knjižnici Mozirje

Občinski sekretariat Skupščine občine Mozirje

obvešča

na podlagi 8. in 9. člena Zakona o postopku z najdenimi stvarmi (Ur. l. SRS, št. 32/76), da so bili najdeni naslednji predmeti:

1. **dva svežnja ključev na Ljubnem (za avtomobil, stanovanje)**
2. **denarnica z gotovino in ključem na Ljubnem**
3. **denarnica z gotovino v prostorih banke v Gornjem gradu**
4. **hidravlične mazalnice**
5. **moško kolo 2 kom**
6. **žensko kolo 1 kom**
7. **pony kolo 1 kom**
8. **luster**

Najdeni predmeti so shranjeni pri Skupščini občine Mozirje. Lastnike prosimo, da izgubljene predmete dvignejo v roku treh mesecev od dneva objave tega razglašja na oglasnih deskah krajevnih uradov. Če v tem roku lastnik ne bo dvignil izgubljenega predmeta, bo le-ta prodan v korist občine.

Frizerski salon, Krivec Marija, Luče št. 111

išče

frizersko pomočnico

Osebnih dohodkov 27% od prometa. Informacije po telefonu 844-198.

Praznik graničarjev

Vojaki naše mejne enote v Logarski dolini bodo tudi letos praznovali v spomin na ustanovitev prvih enot JLA, ki naj bi med drugim varovale naše meje.

Dom naših mejnih čuvarjev je v lepem delu Logarske doline. Res je okolje tako

Žarko Pogrovič

urejeno, da prvi pogled obiskovalca prepriča prej o parku, kot pa o vojaškem domu. Vsako leto je lepše tam v okolici karavle. Vedno več cvetja, vedno več zelenih površin in vedno večja urejenost.

Dragan Bojanić

Ko smo jih z našim obiskom presenetili, niso bili nič v zadregi. Fantje so urejali zelečnice, eni škropili, drugi pulili plevel. Kmalu je namestnik komandirja karavle dobro razpoložen povabil k razgovoru še dva vojaka. Razgovor je stekel.

Planinsko srečanje na Stonu (1100 m)

V nedeljo 28. 7. je bilo planinsko srečanje ob razvitu prapora PD Rečica v počastitev 400-letnice trških pravic, 44 let vstaje in 40 let svobode. Srečanje se je pričelo z zborom planincev pred OŠ Rečica (370 m), od koder je po novo markirani poti mimo Zeronice (540 m), Borsečnika (855 m) do Stona krenila pohodna kolona. Zborovanje na Stonu je pričel tov. predsednik Ciril Kunst, st., slavnostni govor je imel tov. Zdravko Novak, spored pa je povezovala Ana Anžin. Ob taktih občinske delavske godbe na pihala je predsednik razvil prapor in ga predal mladima praporščakoma Cirilu Kunstu ml. in Stanku Korenjaku. Na prapor so pripeli osem travok (Vili Marolt, ZTKO Mozirje, GG Nazarje — TOK GOZDARSTVO Nazarje, PD Mozirje, PZS, LD, KS Rečica, domačini-Poljane). V drog je zabitih 101 zlat in 35 srebrnih žebličkov, ki so jih darovali večina okoličani, PD in ostala društva ter organizacije. Slavnostni govornik je podal nekaj o zgodovini ustanavljanja PD (ustanovljeno 1980), o pomembnih obletnicah za ta kraj in sedanji čas, ki jih praznujemo to leto in nekaj misli o delu za naprej. Vse

Naša sogovornika Dragan Bojanić iz BiH in Žarko Pogrovič iz Beograda sta z mladostno zagnanostjo govorila o prvih vtisih v teh gorskih krajih. Oba študenta, eden na gradbeni fakulteti, drugi na letalski akademiji za civilno letalstvo, sta se dobro živela v razmere za katere trdita, da so zelo dobre. Namreč, nič ni hudo hoditi po strminah ob meji, nič jim ne manjka, dobro so opremljeni, hranjeni in tudi med seboj se odlično razumejo. To bi bila neke vrste osebna izkaznica o vsem kar doživljata. In ko je beseda nanesla na razna dela, ki jih poleg službe še opravljajo, je Dragan Bojanić dejal, da je doma s kmetov in da je zato dela v vrtu navajen. Graničarji mnogokaj pridelajo sami! Imajo tudi lepe športne naprave, tako se lahko tudi športno izživljajo. Srečanja z mladimi iz Solčave so pogosta in radi imajo mlade iz teh krajev. Je že tako, da se mladi vsega sveta morajo razumeti, pravi v šali Žarko Pogrovič, zakaj se tudi ne-bi? Športna srečanja s klubi v dolini so prijetna oblika razvedrila. Sicer pa čas hitro mineva, menita sogovornika, saj je dan kar bogat z dogodki. Nikoli ni dolgočasno, če pa je vreme slabo, pa pomaga knjiga, ki si jo lahko sposodi vsakdo izmed vojakov kar v karavli. Vsekakor je življenje tu, menita oba mlada vojaka, vse kaj drugega kot tisto v vojašnici. Tu so vedno v naravi, so nekako prosti in nenehno se kaj dogaja.

Prebivalci veliko pripomorejo k temu, da se vojaki na meji dobro počutijo, menita sogovornika. Prijazni so, dobri in vedno pripravljeni pomagati. Takšni stiki s človeku potrebni, pa čeprav mlademu!

Ob koncu razgovora še tisto običajno vprašanje — vas kaj skrbi? Na to je Dragan Bojanić odgovoril, da se boji za zaposlitev, ki da je v BiH težava. Meni, da pri nas v Sloveniji ni tako težko za službe, kot pri njih, zato tudi mnogo njegovih rojakov išče dela pri nas. Žarko Pogrovič pa verjetno podobnih skrbi nima, je pa zaskrbljen kako bo pozimi, ko pade tu dosti snega, tega pa ni dovolj navajen. Pa tudi to bo šlo z malo dobre volje in mladostniško zagnanostjo!

zbrane je pozdravil član GO PZS, prav tako v imenu Savinjskega MDO in najmlajšega PD v dolini PD Šempeter. Po pobratenu praporov, je tov. Martin Aubrecht, podelil priznanje s plaketo ZTK občine Mozirje. Po tem delu je sledilo zabavno srečanje in za dobro voljo je poskrbel ansambel »Veseli drenovci«.

Na srečanju so bili trije prapori: PD Mozirje, PGD in LD Rečica. Od okoliških PD so bili predstavniki PD Šempeter, Polzela, PTT Celje in Mozirja. Pripomniti velja, da je bilo tudi precej tujcev, ki letujejo v dolini. Tak kaže, da se tudi s planinstvom lahko popestri turistična ponudba naše doline. Naša planinska pota so kar dobro označena, žal pa na občinski karti niso posebej prikazana in zato bi bilo prav, da bi pri ponatisu pomislili na del naklade v turistični izvedbi (to je bila prva izdaja občinske karte v zgibani obliki!). In tako bo lahko prikazana tudi na ta dan odprta planinska pot REČICA — ZERONICE, BORSEČNIK STON, 1100 m (lovška koča, planina) — spomenik NOB in dalje do Mozirske koče na Golteh, ki naslednje leto praznuje svojo 90 letnico.

Božo Jordan

Čebelarji se imajo vedno kaj za pogovoriti. Takole so razglabljali v Gornjem gradu

Čebelarški praznik v Gornjem gradu

Tudi letos je privabil čebelarški praznik v Gornji grad dosti ljudi. Že kar običajno je bilo srečanje čebelarjev, pestro in zanimivo. Pa še dovolj je bilo prilike za pogovore med ljubitelji teh marljivih živalic.

Prireditve je letos popestrilo igranje domačih glasbenikov. Nastop je bil zanimiv in kaže, da se bo v bodoče zanj zanimalo še več godcev iz kraja in okolice.

Včasih so krstili z vinom

»Flosarsko življenje, to je bilo trdo a tudi dobro plačano delo. Ker smo pluli pomladi in jeseni, ko je bila višina vode primerna, smo bili največkrat tudi od dežja premočeni in včasih smo samo do Celja rabili tri dni. A če je bilo tudi veselo? Seveda, posebno še, če je bilo dosti pijače, kjer smo se ustavili. Pa tudi krst novincev je bil dogodek, saj smo te včasih polivali z vinom, ne le z vodo, kot danes, ko le še obujamo spomine na življenje splavarjev,« je povedal Anton Kovšak z Ljubnega, ki je z 70 leti eden najstarejših, še živelih splavarjev.

Res je sicer, da flosarja ob krstu na tradicionalnem flosarskem balu na Ljubnem sedaj polivajo z vodo, kar je, cenam vina ob rob opravičljivo, a zaradi tega vsakoletna turistična prireditve na Ljubnem ne zgubi svojega sporočilnega pomena — ohranjanje in obujanje tradicij splavarjenja. Kot je bilo videti na zadnjih dveh

Sicer pa so prikazali čebelarjenje, pripravili so pokušnjo medu, nastopile so čebelice, učenke tukajšnje osnovne šole, tekmovali pa so tudi plesni pari. Veliko smeha je bilo ob vlečenju vrvi za pokal strdi.

Tem prireditvam so predhodile športne, ki so bile predvsem za domačine uspešne. Pozornost gledalcev je pritegnil nastop dresiranih psov, ki so ga pripravili člani kinološkega društva Kamnik.

prireditvah, lanske in letošnji, ki je bila v nedeljo, tudi v bodoče na to ne bodo pozabljali. Nekdaj bolj veselična prireditve namreč vse bolj prerašča v etnografsko posebnost in zanimivo turistično prireditve, k čemur so največ prispevali organizatorji. Flosarski bal ni več le enodnevna prireditev, saj so na Ljubnem poskrbeli, da se je že teden dni pred zaključno svečano povorko in flosarskim krstom v kraju vsak dan dogajalo kaj zanimivega.

Pavel Orešnik je bil tisti nesrečnik, ki so ga ob letošnjem krstu na veselje številnih obiskovalcev, teh je bilo skoraj tisoč, polivali z vodo. Ob flosarskem krstu so se s posebnim priznanjem, flosarsko popotnico, spomnili tudi enega najstarejših flosarjev, Antona Kovšaka za zvestobo pa so nagradili tudi Đoka in Diko Mijatovič, turista, ki že od leta 1962 prihajata na Ljubno.

R. Pantelič

Gostilna »Logarska«

Ob cesti med Solčavo in Logarsko dolino so odprli novo gostilno in jo poimenovali Logarska. Lastnica Marija Firšt nam je povedala, da je trenutno stanje le začetek poslovanja. Pozneje namerava v nadstropju urediti jedilnico za kakih 80 gostov. Uredili bodo tudi 20 ležišč in sicer sodobno tako, da bo večina sob

imela tudi kopalnico. Tudi ureditev kuhinje jih še čaka. Nameravajo namreč gostom nuditi poln penzion. Seveda je dokončna ureditev gostilne vprašanje časa in sredstev.

Gostilna leži na prikupnem mestu in bo najbrž privlačna točka turistov in drugih izletnikov.

Srečanje planincev na Stonu

Gosta v Lučah

Po naključju smo srečali zakonski par iz Beograda, ki že 23 let obiskuje v počitniškem času Luče. Gre za Matildo in Dimitrija Šogova. Z njima smo se pogovarjali o kraju, ljudeh in njunem počutju. Kar v en glas sta dejala, da so ljudje v Lučah izredni, da je kraj lep in da je za njune potrebe strežba in ponudba dobra. Posebno sta vesela miru in okolja, ki jima nudi dolge sprehode, kajti kot sta dejala, potrebujejo počitek. Pravita, da je toliko raznih sprehajalnih možnosti ko malo kje. Prav zato ostajata v Lučah kar 6 tednov.

Stanujeta pri Brezniku kjer sta s sobo zelo zadovoljna. Hranita pa se v zadružni gostilni in tudi o njej vesta povedati le najboljše. Skratka, smatra ta Luče kot posebnost v vsakem pogledu. Veselita se že na Lučki dan, ki nudi vsakemu

še tako zahtevnemu obiskovalcu dovolj dobre volje in zanimivosti.

Glede ostalega sta imela le pripombe na oskrbo s sadjem, vendar pa na sprehodih najdeta kakšne gozdne sadeže, menita pa, da bi ta lahko bila boljša. Tudi z mesnimi izdelki je nekoliko slabo založena trgovina. Vsaj bila je!

Srbi so nekoč radi prihajali v Luče, zakaj jih je sedaj manj? Temu so krive prometne zveze. Potovanje pod takimi pogoji je predvsem za starejše ljudi prenaporno. Lažje je sicer priti v Luče, kot nazaj v Beograd. Morda še niso razmišljali o kakšni zvezi Beograd - Logarska dolina. Ob ustreznih reklamah bi bila gotovo dobro koriščena.

Ob slovesu sta zakonca Šogova veselo obljubila, da še bosta prihajala v Luče.

Matilda Šogov

Dimitrije Šogov

Krajevni praznik v Lučah

Slavili so ga z delovno zmago. V Strugah so dokončali vodovod. Tako je sedaj krajanom zaselka zagotovljena kakovostna voda in še dovolj jo je! Hkrati pa je tudi poskrbljeno za nov obrat Elkrvoja z vodo, tako je dobro vodo dobiti tudi 12 hiš, vodovodnega omrežja pa so napeljali kar okoli 2 kilometra.

Naložba je bila pred dvema leti ovrednotena na okoli 2 milijardi starih dinarjev. Ta vsota se je zaradi udarniškega dela krajanov in članov kolektiva Elkrvoja prepolovila. Prav slednjim gre zahvala, saj so opravili preko 3000 udarniških ur!

Skromno slovesnost je s svojim govorom popestril podpredsednik sveta KS Luče Franc Kosmač. V imenu ob-

činskih DPO je pozdravil dogodek Franc Finkšt, podpredsednik IS SO Mozirje. Ivan Kramar pa je spregovoril v imenu Elkrvoja, ki bo v kratkem odprl v nekdanjem šolskem poslopju svoj obrat.

Ob tej priliki so podelili priznanja KS Luče naslednjim krajanom: Rajko Prepadnik za delo v gradbenem odboru za cesto v Dupljah, Viktor Urh za prizadevanja pri gradnji TV pretvornika, Franc Krivec za udarniško delo, Jakob Žibovt za čiščenje naselja in pokopališča. Čast, da je odprl novo vodovodno pipo je doletela najbolj vnetega udarnika pri gradnji vodovoda Franca Krievca.

Krajanji Strug so za veliko pridobitev hvaležni.

Priprave za igro

V prosvetnem društvu Franc Žmavc v Gornjem gradu pripravljajo spet kulturno presenečenje. V režiji Andreja Kurenta vadijo trodejanjo Mati. Gre za delo Kajuha, ki ga je za oder pripravil Bojan Štih. Ker bo predstava krstna lahko še z

večjim zanimanjem pričakujemo nastop že znano dobrih igralcev kot denimo, Meta Marolt, Jože Tajnšek in drugih iz družine gornjegrajskih igralcev. Kot napovedujejo v društvu bodo igro predstavili oktobra letos.

Nov motel v Logarski dolini

Pred drugo vojno je bilo v Logarski dolini več turistične ponudbe kot sedaj. Poleg velike hiše Logarjevih in sester Logar je stal pri Plesniku tudi hotel Plesnik. Po požaru, ki so ga znetili okupatorji ga niso več obnovili.

Sedaj gradijo na mestu Ple-

snikovega gospodarskega poslopja motel. Kot graditelja sta zakonca Franc in Marijana Cvetko, ki delata trenutno v tujini. Gradnjo izvaja gradbeno podjetje Kogral iz Dravograde. Predvideno je, da bi gradnja bila končana že letos.

Tudi za tebe je vzidan kamen v bolnišnici! Pomagaj svojim prispevkom, da bo posodobljena!

Pomislimo na bolne, pomagajmo jim, da bodo zdravljeni v sodobni bolnišnici!

Mozirska utrdba

Po navedbi Ignaca Orožna v mozirski župnijski kroniki je bil cerkveni prostor utrjen v 16. stoletju. Gre torej za taborno cerkev. Viri navajajo, da so Turki zadnjič prodrli do Mozirja 1680. leta in kaj hudo upostojali, pobili so veliko ljudi, veliko pa so jih odpeljali.

Danes si le težko predstavljamo kako je mozirski tabor izgledal. Stare topografije omenjen zelo utrjen vhod nacerkveni prostor. Avgust Stegenšek omenja v svoji knjigi Dekanija Gornjegrajska, da vodijo visoke stopnice iz trga v cerkev, okoli cerkve je visok zid-tabor z okroglim stolpom v jugozapadnem kotu. Vhod v tabor je skozi župnišče ali skozi glavni utrjeni vhod (pod lokom)... Okrogli stolp je bil očitno kostnica, saj so bile v njem najdene velike količine kosti. Okoli cerkve je bilo pokopališče za katerega je kaj lahko domnevati, da je bilo po površini za potrebe župnije pretesno. Tako je verjetno bilo treba grobove prekopavati v krajšem roku, kosti pa so hranili v kostnici.

Utrjeni vhod so podrli v letih 1831/32, ko so tam načrtovali novo kaplanijo in šolo. Ta zgradba še danes stoji in je v njej spodaj slaščičarna. Ta stavba je bila dograjena 1833, ko je v enem nadstropju delovala tudi šola.

Vsekakor smemo domnevati, da je utrjeni vhod bila dejansko kap prostorna zgradba, saj je v njej bila kaplanija in župnijska šola. Še bolj nazorno na predloži Ignac Orožen v knjigi Das Bistum und Diözese Lavant, ko opisuje spor med žovneškim gospodom Adamom Schrottom in mozirskim župnijo. 1610 je žovneški gospod, ki je predstavljal hkrati zaščitno gosposčino za trg Mozirje enostavno zasedel kaplanijo, torej prostore utrjenega vhoda v tabor in hranil vanje desetino v žito. Že to pove, da je šlo za velike prostore, kajti nemalo je bilo posesti žovneške v okolici Mozirja. Šele po ostrih ukre-

pih ljubljanske škofije je Schrott izpraznil mozirsko kaplanijo in jo in popravi nastalo škodo na zidovju oziroma stavbi. Spor je v bistvu imel drugo ozadje, namreč Schrott je bil zagrižen luteran in je na ta način hotel nagajati cerkveni posesti v Mozirju.

Iz letnice, ki jo navaja pri tem Orožen gre torej sklepati, da je mozirski tabor res nastal v 16. stoletju, saj so takrat bile naše dežele nasploh od Turkov zelo ogrožene.

Seveda je treba ob tem vedeti, da je tiste čase bila cerkev znotraj obrnjena. Vhod je bil z druge strani, torej današnjemu nasproti. Tudi samo župnišče je bilo dokaj močno grajeno in je bilo sestavni del utrdb. Zapisano je, da je v času župnikovanja Antona Usarja 1669-1680) popolnoma pogorelo, prav omenjeni župnika pa ga zopet pozidal.

A. Videčnik

Strelesko prvenstvo

Občinska strelska zveza Mozirje je v mesecu juniju 1985 izvedla občinsko prvenstvo za najboljšega strelca v streljanju z MK puško in MK pištolo. Tako so se dne 23. 6. 1985 preizkusili najboljši strelci iz OSO s terena v veččinah z MK pištolo znamke »DRU-LOV« dne 30. 6. 85 pa z MK puško. S pištolo je dosegel najboljši rezultat Drogenik Franc iz Bočne in dosegel od 200 možnih kar 180 krogov, drugi je bil Kolar Ciril prav tako iz Bočne, tretji pa Bezovšek

Marjan iz Gornjega grada. V streljanju z MK puško pa je bil najboljši Poličnik Ivo Gornji grad, drugi Kolar Ciril in tretji Kolar Janez, oba iz sekcije Bočna. Z udeležbo nismo bili najbolj zadovoljni, zlasti v streljanju z MK puško, ker odgovorni niso poslali na tekmovanje strelcev kot je bilo dogovorjeno v razpisu.

Dne 4. 7. 1985 pa je bilo v počastitev »Dneva borca« organizirano masovno strelsko tekmovanje z voj. puško. strelci so se tokrat srečali na

Urednikova beseda

Veseli smo bili pozdravov, ki so jih iz Nemčije poslali taborniki Odreda savinjskih partizanov, pozdravi veljajo vsem bralcem. Tako pa so se tudi odrezali pionirji-gasilci iz GD Gorica, ki so bili gostje nemških vrstnikov. Tudi oni so poslali našim bralcem pozdrave. Veseli smo take pozornosti, seveda pa so veseli pozdravov tudi naši bralci. Lepo, da se naši mladi spomnijo tudi v tujini na nas in naše bralce!

Zupančičev izlet iz Celja v Solčavo

Pred nami je zadnji del potopisa Janeza Antona Zupančiča, ki nas je v prijateljevem spremstvu popeljal po Spodnji Savinjski dolini in nato skozi Mozirje, Nazarje, Radmirje, Gornji Grad, Luče in Iglo v Solčavo, kjer smo bili nazadnje priča filozofskemu razglabljanju o sreči.

Med takimi pogovori in ugotavljanji sta minila popoldne in večer in ura je kmalu pokazala, da je veliko bolj pozno, kot bi si človek mislil. Ker sva bila utrujena, nama je zelo ugajal kratek nočni počitek. Zjutraj sva se začela vračati. Voda je ravno začela upadati, nebo je bilo jasno. Ko sva spet prišla pod Iglo, sva od najinih vodnikov izvedela, da predvečernim ni porušilo cele brvi, temveč je padlo v globino le eno drevo. In takoj sva se odločila, da pošljeva konje po vodi navzdol, sama pa se povzpneva na Iglo.

Tu se skala grmadi v strašno višino in le njen vrh se nagiba nad vodo, kot bi grozil, da se bo zdaj zdaj podrli. Samo skrajno ozka steza, ki je marsikje široka komaj za ped in ki jo je za popotnikov korak izsekala človeška roka, vodi strmo navzgor. Dosegla sva najvišjo točko poti, toda — glej — tu se kar naenkrat znajdem na robu skalne steze, in ob mojih nogah grozovito brezno! Spodaj v vrtoglavi globini hrumi voda in sliši se strašno odmevanje butajoče vode. Pod menoj prepad, zevajoč smrt, kot žrelo pekla, in tam, na drugi strani prepada, ki je širok več kot tri sežnje (1), druga, še veliko višja kamnita steza z luknjo v obliki šivankinega ušesa!

Od tod ime tega prehoda. Nad strahovito globino nasproti Igla ležita od skale, na kateri stojiva, dve drevesi — tretje je predvečernjim padlo v globino. Toda tudi ti dve že napol prepereli drevesi sta mokri od dežja in ležita nekoliko nagnjeni. Drgetajočega koraka in drhtečega srca sva šla čez njiju. Grobni srh me je spreletaval po hrbtu in čelu. Mrzla kri mi je strahoma lezla po žilah in napol otrpel sem prišel v Iglo. Tam sem spet svobodneje zadihal čisti zrak in še nekaj trenutkov gledal proti golemu skalnemu čelu in navzdol na bučni tok, katerega hrumenje mi je še pred nekaj sekundami donelo kot glas mrtvaških zvonov iz strašne globine.

Nekoliko manj strma in ozka je steza, ki vodi na tej strani navzdol. V eni uri sva spet dosegla Luče in takoj sva nadaljevala potovanje proti Celju skozi Ljubno, Mozirje in Savinjsko dolino (2) po že opisani poti.

Najinim čutom je bilo v dobrodejen užitek, da sva spet stopila na polja, kjer zemlja hvaležno poplaja pridnost človeške roke, kjer divjost ne ločuje več sosed od sosed, kjer se človek iskreno stiska k človeku in kjer v prijateljevih prsih bije za radost in srečo sočutno srce.

»Venec kreposti pridobiti / si moreš tudi sredi sten kamnitih, / v življenje gibko se podaj, / tam je človekov pravi raj!« (3)

OPOMBE

(1) Okoli 5,5 metra. — (2) Mišljena je Spodnja Savinjska dolina. — (3) Nemški original pri Zupančiču: »Wohl kann auch

Drobna zanimivost

Mozirski krajevni zgodovinar Fran Hribernik je v sestavku Prispevek k zgodovini mozirskega sukna, objavljen v reviji Slovenski etnograf 4953/54 navedel podatke, ki so danes zanimiv pregled o nekdanji reji ovac v dolini. Številčni podatki so vzeti iz Krajevnega leksikona Dravske banovine (1937), tako navaja pisec.

Okoliš	Hiše	Prebivalci	Ovce	Ovce na hišo	Ovce na prebiv.
Sv. Duh	52	166	410	7,9	2,5
Solčava	80	341	546	6,8	1,6
Raduha	36	150	337	9,4	2,2
Strmec	25	103	240	9,6	2,3
Konjski vrh	30	148	258	8,6	1,7
Sv. Primož	72	306	148	2,1	0,5
Planina	40	170	124	3,1	0,7
Ter	80	362	261	3,3	0,7
Poljane	48	216	84	1,8	0,4
Dol-Suha	35	120	20	0,6	0,2
Brezje	43	184	10	0,2	0,1
Radegunda	46	202	107	2,3	0,5
Šmihel	26	170	215	8,3	1,3
Lepa njiva	69	385	54	0,8	0,1
Podveža	23	117	261	11,3	2,2
Podvolovljek	43	151	309	7,2	2,0
Krnica	44	195	339	7,7	1,7
Savina	62	253	147	2,4	0,6
Tirosek	61	296	148	2,4	0,5
Štajngrob	34	161	36	1,1	0,2
Sv. Lenart	45	227	181	4,0	0,8
Sv. Miklavž	43	227	28	0,7	0,1
Sv. Florijan	52	251	22	0,4	0,1
Gornji grad	121	593	5	0,04	0,01
Sv. Jošt	39	203	110	2,8	0,5
Dobrovlje	20	97	31	1,6	0,3

strelšču v Šmartnem ob Dreti, kjer se jih je zbralo kar 27. Nastopili so tudi strelci iz DPO in društev celotne občine. Prehodni pokal je osvojila ekipa OSO Šmartno — sekcija Bočna. Drugo mesto je osvojila ekipa OSO Solčava, tretje pa OSO Mozirje. Od posameznikov pa so bili najboljši: Debets Jozef OSO Solčava — 78 krogov od 100 možnih, drugi Grobelnik Franc OSO Mozirje 77 krogov in tretji Kolar Slavko sek. Bočna tudi z 77 krogi. Streljanje z voj. puško je še vedno najbolj priljubljeno za strelce, le škoda, da je vedno večje pomanjkanje tovrstnega streliva, pa tudi samo orožje je že dokaj iztrošeno. OSO »KAJUH« Mozirje pa je ob »Dnevu vstaje« 22. julija organizirala masovno strelsko tekmovanje z MK puško na strelšču v Mozirju, kamor je povabila strelce iz vseh OSO s terena, kakor tudi strelce DPO in društev KS Mozirje. Udeležba je bila kljub slabemu vremenu dobra. Določeno število pionirjev in mladincev pa je tekmovalo tudi v streljanju z zračno puško.

Š. Pungartnik

(7. del)

hinter Felsenwanden / Dir ihren Kranz die Tugend spenden, / Doch in das rege Leben tritt hinaus, / Dort ist des Menschen wahres Vaterhaus!«

Tako se konča knjižica Izlet iz Celja v Solčavo, ki jo je leta 1826 objavil Janez Anton Zupančič. (Odlomek iz nje, in sicer pogovor s solčavskim župnikom Kajfežem, je zelo približno prevedel že Rajko Vrečer v knjigi Savinjska dolina (Zalec 1930, str. 151-152), in to pod naslovom Iz življenja v Solčavi pred 100 leti.)

Našo pozornost si je zaslužila, ker se ukvarja z Zgornjo Savinjsko dolino, ki je romantičnega Zupančiča popolnoma prevzela s svojo divjo naravo — veliko bolj kot npr. Spodnja Savinjska dolina s svojimi gradovi. Četudi upoštevamo, da ima zgodovina planinstva za prvi slovenski planinski spis pismo, ki ga je napisal Jakob Dežman svojemu učitelju Valentinu Vodniku 29. septembra 1808 o vzponu na Triglav, moramo šteti Janeza Antona Zupančiča za enega prvih potopiscev v naš planinski svet, ki pa je seveda pisal v nemščini. (O drugih sem pisal v prvem delu tega cikla v lanskim decembrski številki Savinjskih novic.)

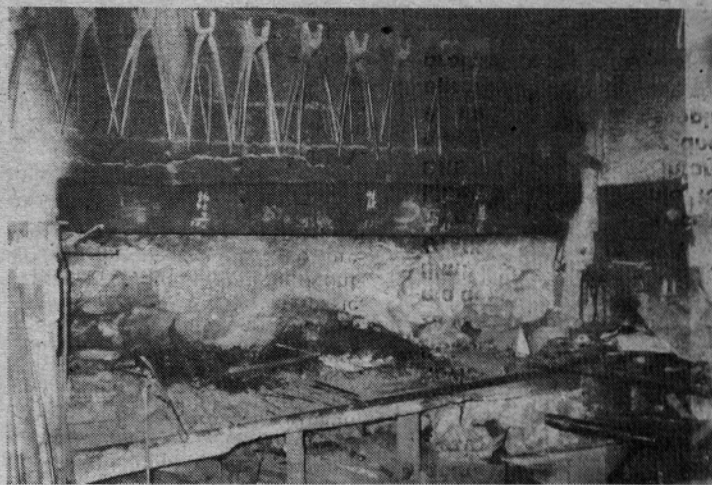
Zupančič sicer ni naredil izleta v gore, če gledamo njegov izlet z današnjimi očmi in merili. Če pa si predstavljamo takratne cestne povezave Solčave in Lučami (ki so ostale take do konca prejšnjega stoletja), je bila njegova pot pravzaprav večja avantura, kot je danes recimo vzpon po urejenih planinskih poteh na Ojstrico ali Planjavo. In še nečesa ne smemo

pozabiti. Solčava se je zdela mešanom na začetku 19. stoletja gotovo popolnoma gorska vas. V tem času so v gorah celo mnogi resni znanstveniki še videli bivališče zlih duhov, zmajev in pošasti. Zupančičev spis je imel v vseh treh variantah torej tudi prosvetiteljsko vlogo, saj pisec v gorah — kljub romantizirajočemu opisovanju narave — ni videl nič takega, kar bi spominjalo na temne ali višje sile, temveč le malo odmaknjen svet, ki ga je mogoče doseči s trudom in vztrajnostjo in katerega prebivalci (vključno z inteligenco, ki je poosebljena v župniku) živijo svojško življenje, ki ga Zupančič le opiše, ne izreče pa o njem ne pozitivne ne, odklonilne sodbe — mogoče z izjemo zaključnih, naklonjenih verzov.

Odprava se lahko šteje za izlet v gore tudi zaradi podrobnosti, da sta Zupančič in njegov prijatelj v Lučah najela vodnika s konjem. V tistem času je bilo namreč običajno, da so planinci jemali s seboj na pot domačine, ki so jim kazali pot in predvsem nosili tovor.

Prevod spisa je bil objavljen tudi v počastitev 200-letnice piščevega rojstva (22. maja 1785 v Ljubljani). Kljub Zupančičevi sorazmerno majhni pomembnosti v slovenskem kulturnem prostoru in kljub njegovemu zavoženemu osebnemu življenju moramo vedeti za njegovo delo v zvezi z našo dolino, ki je sicer videti majhno, zaradi enkratnosti v tistem času pa vendarle pomembno. V njem namreč živijo nazori naših prednikov.

Prevod, opombe in beseda za konec Peter Weiss, pregled prevoda dr. Uwe Büttner

Stara kovačnica Ivana Žagerja

Veterinarsko dežurstvo

19. 8. do 25. 8. Lešnik Marjan, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-219
26. 8. do 1. 9. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112
2. 9. do 8. 9. Lešnik Marjan, dipl.

vet., Ljubija, tel. 831-219
9. 9. do 15. 9. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112
16. 9. do 22. 9. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-179

Kino Mozirje v septembru

3. ČAS PRVE LJUBEZNI — francoski film
5. NORO POSLANSTVO — Hong Kong
7. 8. VELIKA AVANTURA — francoski film
10. VRELI DUHOVI — italijanski film
12. MESEC — italijanski film
14. 15. MAŠČEVALEC IZ PEKLA — Hong Kong

17. RESNIČNE ZGODBE VIII. DEL — nemški film
19. ZAKLAD V INDIJANSKEM REZERVATU — nemški film
21. 22. OSTATI ŽIV — ameriški film
24. OSVAJALEC — ameriški film
26. PRINC MAŠČEVALEC — ameriški film
28. 29. OBRAČUN NA ZLATI GALEJI — ameriški film

Kino Nazarje v septembru

4. BANKIRKA, francoski
7. — 8. VELIKI GOSPODAR, Hong Kong
11. SUPERVOHLJAČ, ZDA
14. — 15. PEKEL VIETNAMA,

ZDA
18. HOT DOG, ZDA
21. — 22. BANANA JOE, ZDA
25. DVOJNA EKSPOZICIJA, ZDA
28. — 29. DOLINA SMRTI, ZDA

Kino Gornji grad v septembru

1. septembra film »SUPER DE-TEKTIV AMERIŠKI FILM
4. septembra film »ŠERIF IZ PLANETA« ITALIJANSKI FILM
7.-8. septembra film »FANTJE DELAJO MATURO« FRANCOSKI FILM
11. septembra film »BRUS LI SUPERBOKSER« HONG-KONG FILM

14.-15. septembra film »TA AMERIKA I. DEL« AMERIŠKI FILM
18. septembra film »TA AMERIKA II. DEL« AMERIŠKI FILM
21.-22. septembra film »LADJA SMRTI« AMERIŠKI FILM
25. septembra film »LJUBEZNIVE SORODNICE« FRANCOSKI FILM
28.-29. septembra film »VENERIN VRT« AMERIŠKI-MEHIKANSKI FILM

Matična kronika za julij

POROKE: Kladnik Franc, star 24 let, ključavničar iz Radmirja 97 in Štiglic Metka, stara 19 let, konfekcionar iz G. grada 172, Dobrovec Franc, star 24 let, mizar iz Tera 18 in Poličnik Manica, stara 20. let, trgovka iz Juvanja 10, Podpečan Bogomir, star 23 let, gozdn. tehnik iz Raduhe 57 in Kosmač Marija, stara 27 let, kom. tehnik iz Raduhe 57, Cmagar Dragotin, star 31 let, mizar iz Rečice/S 7 in Jezernik Marija, stara 26 let, kuharica iz Solčave 19, Kurnik Joško, star 25 let, kmet iz Planine 11 in Ramšak Vida, stara 19 let, kmetovalka iz Planine 11, Robnik Vinko, star 29 let, kmet iz Podveže 4 in Resnik Marija, stara 21 let, frizerka iz Podvolovljeka 17.

SMRTI: Krajnc Elizabeta, stara 79 let, upokojenka iz Radmirja 22, Vezočnik Frančiška, stara 77 let, upokojenka iz Tera 14, Pevc Jožef, star 84 let, upokojenec iz Radmirja 7, Krivec Janez, star 47 let, kmet iz Rovta pod Menino 19, Žerovnik Franc, star 48 let, strugar iz Gornjega grada 30, Zahojnik Katarina, stara 77 let, upokojenka iz Mozirja 313, Prislan Peter, star 65 let, upokojenec iz Mozirja 154, Piki Anton, star 40 let, sofer iz Mozirja 205, Ramšak Stanko, star 77 let, upokojenec iz Krnice 47.

Nove knjige občinske knjižnice

I. LEPOSLOVJE: Slodnjak: Pohojeni obraz, Lipuš: Jalov pelin, Uršič: Razpoke, Rožanc: Sentimentalni časi, Rožanc: Roman o knjigah, Mihelič: Ure mojih dni, Morović: Priložnost na ulici, Zorman: Portret revolucionarja Malusa, Štajner: Ruka iz groba, Rhinehart: Mož na kocki, Ellison: Nevidni človek I., 2 Lee: Trinajsta ura, Wouk: Voja in spomin I., 2., 3. West: Prosteus, Hill: Teroristi, Marchand: Tiger z barja, Nahum: Zračni pirat, Woolrich: Črna zavesa, Smith: Blisk in grom I., 2

II. STROKOVNA LITERATURA: Mikovilović: Samogrdnja čamaca, Rugelj: Zmagovita pot, Slovenska misel, Mikeln: Politično gledališče, Boffa: Fenomen Stalin, Ferenc: Ljudska oblast na Slovenskem 1941-1945, Sedej: Ljudska umetnost na Slovenskem, Muren: Simon's basic, Lipecki: Relaksacija, Elia: Kont-racepcija, Carnegie: Kako premagaš zaskrbljenost, Kolesa in motorji: priročnik.

III. MLADINSKA LITERATURA: Štampe-Žmavc: Slike in zgodbe iz tisoč in enega pasjega dne, Ribičič, J.: Črni muc vasuje-slikanica, Gale: Erazem Predjamski — strip, Firm: Gozdni prijate-

li — strip, Curwood: Grizli — strip
NOVA TELEFONSKA ŠTEVILKA KNJIŽNICE 831-292

Savinjske novice

»Savinjske novice« izhajajo mesečno - Izdaja SZDL občine Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Fotografska pravica Ciril Sem - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 831-609 - Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka:

52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu - Stavke, filmi in prelom DIC, toz Grafika Novo mesto - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Po mnenju IS SRS, Sekretariata za Informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.